

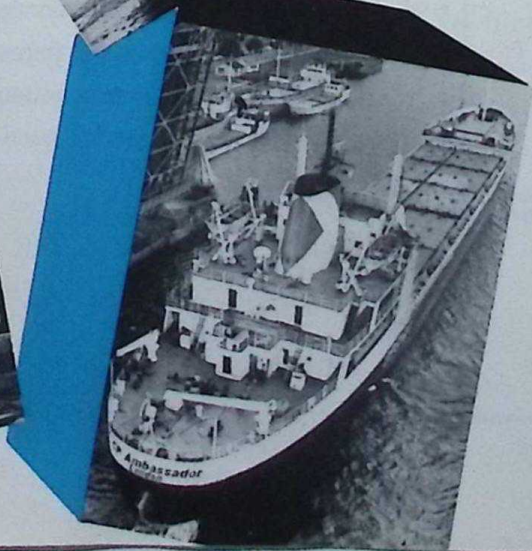
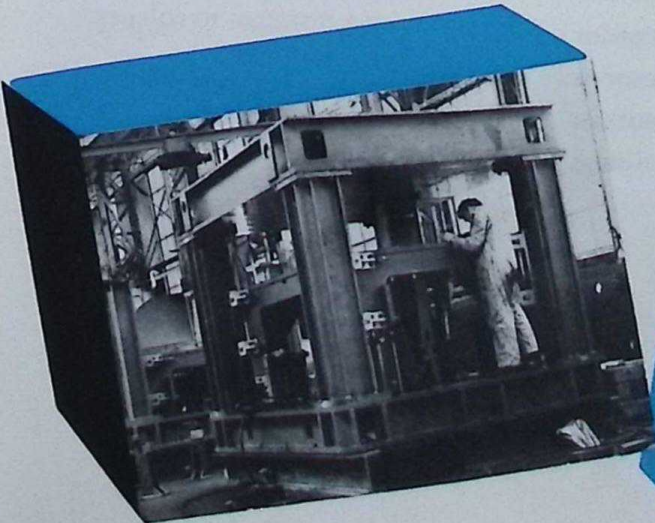
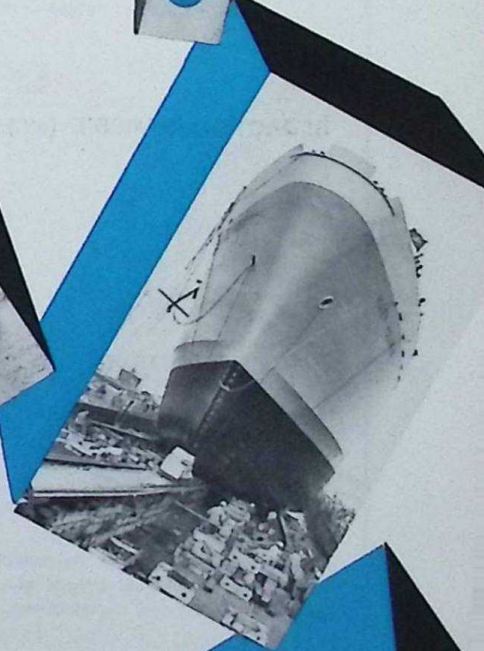
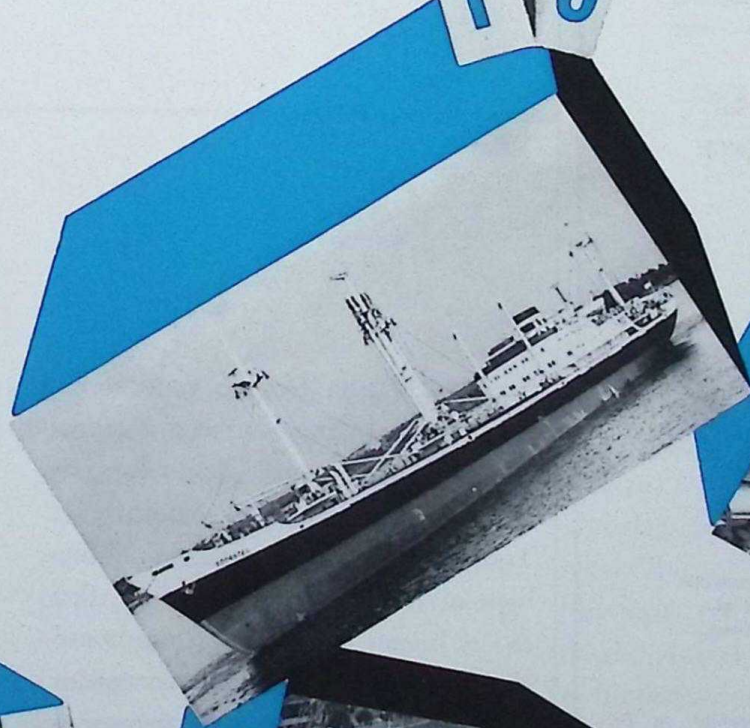
VERSCHEIJT MAANDELIJKS

Boele-nieuws

Personeelsblad van Boele's Scheepswerven en Machinefabriek N.V.

DECEMBER 1970 No. 139

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

**Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek N.V. —
Bolnes**

tel. Rotterdam 010—134862

tel. Ridderkerk 01804— 3422

REDACTIECOMMISSIE (alf.):

L. Ardon
G. de Jong
E. H. Koch

HOOFDREDACTEUR:

J. G. v. Beek — telefoon toestel 290.
Kopij inleveren voor de 15e van elke maand.

Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of
gedeeltelijk, worden overgenomen.

Het volgende nummer verschijnt in de
eerste week van februari 1971.

BIJ DE VOORPLAAT

Het lijkt alsof jaar na jaar ruw wegge-
slagen wordt en het volgende al weer staat
te wachten . . .

Druk: Benedictus - N.R.C. - Rotterdam

Het jaar 1970 is weer snel aan ons
voorbij gegaan, zó snel, dat het lijkt
alsof jaar na jaar ruw weggeslagen
wordt en het volgende al weer staat
te wachten.

Alles gaat sneller. Wij vergeten ook
sneller. Het is daarom zo goed om
aan het eind van ieder jaar een ogen-
blik stil te staan. Dan komen de
herinneringen, dan denken we aller-
eerst aan diegenen, die niet meer
met ons zijn, omdat ze ons in de
loop van het jaar ontvielen.

El año 1970 ha corrido a nosotros,
de modo que parece como si año tras
año son rudamente demueltos, y
el proximo ya está aguardando.
Todo va a mayor velocidad. Tam-
bien olvidamos mas facilmente. Por
eso es bueno descansar un momento
al fin del año. Entonces los recuerdos
aparecen. Al primer lugar pensamos
a ellos que no mas se encuentran
entro nosotros, por que los perdimos
andando el año.

Wij gedenken hier onze collega's

P. B. GOUDSWAARD
J. DE SNOO
M. T. DAM
J. ALDERLIESTEN
H. KOOIMAN
J. J. ONDERDELINDEN

en onze oud-collega's

J. v. d. PLIGT
W. B. v. HOFWEGEN
P. v. DAM
F. C. PUNT
G. P. de WAARD
JOH. HERWIG
A. DE JONG
A. VROLIJK
W. AMBACHTSHEER
J. FINMANS
J. W. QUIST

Queremos hacer nuestros
mementos a los colegas.

P. B. GOUDSWAARD
J. DE SNOO
M. T. DAM
J. ALDERLIESTEN
H. KOOIMAN
J. J. ONDERDELINDEN

y a nuestros excolegas.

J. v. d. PLIGT
W. B. v. HOFWEGEN
P. v. DAM
F. C. PUNT
G. P. de WAARD
JOH. HERWIG
A. DE JONG
A. VROLIJK
W. AMBACHTSHEER
J. FINMANS
J. W. QUIST

Het jaar 1970 was een bewogen jaar voor ons bedrijf, maar ook een jaar met veel werk, dat met gezamenlijke inspanning werd verricht.

In 1971 zal het leven en onze welvaart ons weer geheel in beslag nemen. Ons welvaart-tempo zal wellicht weer hoger liggen, maar wij mogen onze ogen niet sluiten voor de nadelen die hieraan verbonden zijn.

Gelukkig kunnen we van dit afgelopen jaar zeggen, dat men één van die nadelen heeft aangepakt, n.l. de milieuverontreiniging voor de mens met daaraan verbonden de alarmerende sterfte in de dieren- en plantenwereld.

Willen we echter succes hebben met de bestrijding van dit nadeel, dan zal een ieder hieraan bewust moeten meewerken. De grote maatschap-

pijen, maar ook de automobilist, die even het raampje open doet om dat lege plasticzakje of die sigarettenpeuk weg te gooien.

Laten we ook het volgend jaar onze ogen naast de welvaart tevens richten op ons welzijn.

Ik wens U en de Uwen een prettig Kerstfeest en een zeer voorspoedig 1971 toe.

G. J. Boele

El año 1970 fué un año movido para nuestra compañía, pero también fué un año de mucho trabajo, que efectuábamos con esfuerzo colectivo.

En el año 1971, la vida y nuestra prosperidad ocuparán a nosotros de nuevo y completamente.

Quizá que el ritmo de prosperidad será superior, pero no podemos cerrar los ojos para las objeciones aliadas.

Felizmente podemos decir del año pasado, que se han emprendido con uno de estos inconvenientes, a saber con el ensuciamiento del atmosfero para el hombre, y aliada con eso, la alarmante mortandad en el reino animal y vegetal.

Cuando queremos obtener un buen éxito en el combate contra estas objeciones, todos debemos colaborar conscientemente. Tanto las grandes

compañías como el automovilista que desencierra un momentito su ventanilla, a causa de arrojar un embalaje plástico o la ceniza de su cigarrillo.

Miremos no sólo al provecho en el año nuevo, sino al mas y mejor al bienestar.

Deseo una buena Navidad y un muy prospero año 1971, para Ustedes y la parentela de Ustedes.

G. J. Boele

ZULLEN WE IN 1971?

Er zijn zo van die dingen in het leven, die plotseling het gesprek van de dag worden. Zelden heb je over een bepaald onderwerp horen praten en plotseling word je dagelijks met de neus op de feiten gedrukt. Over dat éne onderwerp.

Vorig jaar rond Kerstmis hoorde je nog weinig het woord milieuverontreiniging gebruiken. Nu, Kerstmis 1970, is het een levensgroot probleem geworden. Dat was het al lang, maar in de loop van 1970 is het actueel geworden. In woord, in geschrift en in beeld heeft men ons verteld: lucht- en waterverontreiniging hebben catastrophale afmetingen aangenomen. En zo zitten we nu rond de jaarwisseling 1970/1971 met een enorm, nog niet opgelost probleem, dat de volksgezondheid, ja zelfs alle leven op aarde bedreigt.

We kunnen niet beoordelen in hoeverre er van overdrijving in de berichtgeving en voorlichting sprake is. Ook niet hoe groot de omvang van het probleem en hoe groot de consequenties er van kunnen zijn. Nog minder in welke richting de oplossing van het probleem gezocht moet worden.

Wat we wel kunnen doen, is een onderzoek plegen of we zelf iets bij kunnen dragen tot vermindering van de algemene milieuverontreiniging. Dat is voor ons persoonlijk voorlopig het belangrijkste. Want ons aandeel in verontreiniging is beslist niet gering. Zeker, de verontreiniging, die veroorzaakt wordt door industrie en verkeer, vormt uiteraard de grote hap en staat in geen verhouding tot de verontreiniging, die we zelf veroorzaken. Maar als we ons uitsluitend bepalen tot ons kleine aandeeltje, dan moeten we toch concluderen dat wij nog steeds niet geleerd hebben ons eigen milieu tegen verontreiniging te beschermen. Integendeel.

Wij zijn keurig nette mensen. We hebben een hekel aan rommel. Wat doen we daarom? *We gooien het op straat.* Of in de sloot. Of in de rivier. Dan zijn wij er van af. We denken er niet bij na, dat we er dan een ander mee opscheppen óf dat we weer een plas water verontreinigd hebben. Wij zijn van de rommel af en zo

maken we ons eigen milieu tot onze vuilnisbelt.

Overdreven? Nee, beslist niet. Rijdend langs onze hoofdwegen is het soms ten hemel schreiend om de papierrommel in de berm te zien liggen. Vooral in de zomerdag is dat erg. De intrede van de plastic verpakkingen heeft deze ellende nog vergroot. De papierrommel, hoe verfoeilijk ook, verrotte nog wel eens een keer, maar dat plastic blijft ten eeuwigden dage op onze graslanden, op onze groenstroken of de heide liggen. En of dat nog niet erg genoeg is, het vee krijgt die troep ook nog in de maag... 't Is dan ook helemaal niet verwonderlijk als een boer pertinent weigert om hengelaars op zijn weiland toe te laten. Ze laten te veel rommel achter.

We hebben het over milieuverontreiniging. Wat is ons milieu? Voor ons is dat het beperkte gebied, waarin we dagelijks leven. Onze woonkamer, de straat, de werkplaats, het kantoor. In principe is er geen enkel verschil tussen de woonkamer en de straat. We leven er in. In beide!

Nu moet U zich eens voorstellen, dat U thuis bezoek krijgt. De bezoeker zit in

Uw woonkamer en haalt een pakje shag uit zijn zak. Hij blijkt er nog net één sigaret uit te kunnen maken. 't Pakje is leeg en achteloos gooit hij dat plastic zakje bij U op de grond.

Wat een ogen zou U opzetten! Ongevoelbaar, wat een smerlap van een vent is dat! Wat een ongelikte beer. Wat een a-sociaal type...

Allicht, iedereen zou zo fel reageren. Maar het gekke is, dat we het doodgewoon vinden, als zoiets op straat gebeurt. Dat is een normale zaak!

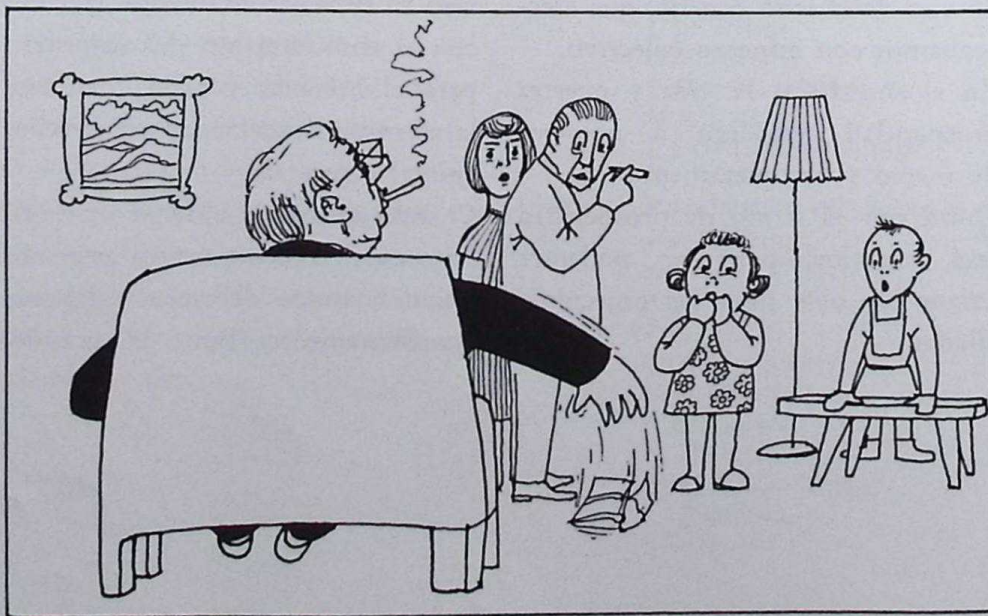
Wij gooien verpakking nog steeds op straat. Wij willen geen rommel in onze zakken hebben. Weg er mee. We denken er niet bij na; gooien het achteloos achter ons neer of mikken het door het portierraampje van de auto op straat. In de berm hopen zich de stoffige plastic verpakkingen op. De voortuinen en gazons moeten regelmatig van Uw rommel ontdaan worden.

We moeten er wat aan gaan doen. Onze kleine, maar toch zo belangrijke bijdrage gaan leveren aan verbetering van ons milieu. We moeten de straat niet meer tot vuilnisbak of prullenmand degraderen.

En het is toch zo'n kleine moeite. 't Is zo eenvoudig om een leeg tabakzakje in de zak te houden tot het thuis in de prullenmand gegooid kan worden. 't Is zo gemakkelijk om in de auto een klein afvalbakje te zetten om overtollig materiaal zo lang in te doen.

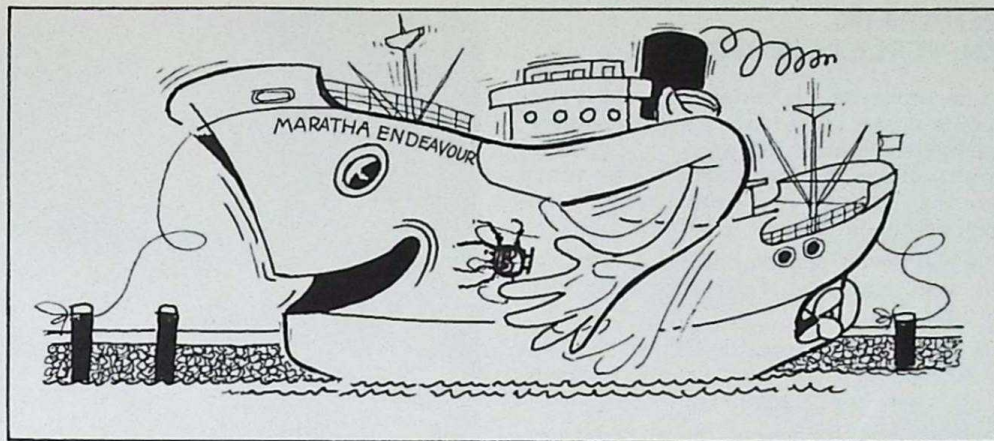
En voor dat idee moeten we eigenlijk allemaal propagandist zijn. We zijn hier bij Boele met 1500 man. Dat is een heleboel om mee te beginnen. Zullen we in 1971?

We hebben deze uitgave van Boele-nieuws ook naar de televisie gezonden. Misschien weten zij iets te bedenken om in deze richting propaganda te gaan maken via veel herhaalde reclamespots. Dat zou vast wel helpen.

EEN VREEMD INSECT

KROOP LANGS DE „MARATHA ENDEAVOUR”

Op 17 november j.l. bood de huid van de „Maratha Endeavour” een vreemd schouwspel. Een groot insect kroop langs de scheepswand, keerde zich om, vervolgde haar weg om even later weer op haar schreden terug te keren.

Wat was het geval?

We hadden te doen met een Japanse uitvinding. Het is een verfspuit, die zich door magnetisme aan de scheepswand vastzet en door middel van afstandsbediening over de scheepswand gemanoeuvreed kan worden, terwijl de verf op de huid gespoten wordt.

Hoe kwam deze uitvinding op ons bedrijf terecht? D. v.d. Wetering N.V., onze dochtermaatschappij, heeft een aantal vertegenwoordigingen van Japanse maatschappijen en werd aangezocht om de mogelijkheid voor een demonstratie met de verfspuit in Holland te onderzoeken. Uiteraard hebben wij op ons bedrijf de

mogelijkheid, omdat meestal wel grote schepen, die zich daar voor lenen voor de wal liggen. Bovendien biedt onze kantine ruime mogelijkheden om veel gasten te ontvangen.

En er was veel belangstelling. In benedenzaal 2 werd allereerst een in Japan opgenomen film vertoond, die de toepassing van de magnetische verfspuit toonde. Daarna wandelde men gezamenlijk naar achter de machinefabriek, waar de verfspuit op commando langs de scheepshuid van de „Maratha Endeavour” zwoegde.

Misschien bent U al op de slimme gedachte gekomen om te vragen: wat gebeurt er als de stroom uitvalt en het magnetisme dus opgeheven wordt? Geen nood, het apparaat blijft dan nog een

De vinding van dichtbij gezien. Een Japanner bestuurt en bedient vanaf de wal het verfspuit-apparaat.

Er was veel belangstelling voor de demonstratie.

half uur hangen en biedt dus alle gelegenheid om maatregelen te treffen.

De ongeveer 100 toeschouwers waren het er over eens, dat het een prachtig apparaat is, dat ongetwijfeld voordelen biedt. Er hoeft b.v. geen stelling meer gemaakt te worden en de huid wordt steeds van dezelfde afstand bespoten. Grotere regelmaat dus.

Of deze Petank (zo wordt het apparaat door Hitachi Metals Ltd. te Tokyo genoemd) de markt zal veroveren, is nog een open vraag. Zoals aan elke nieuwheid nog beginfouten kleven, kan dat ook hierbij het geval zijn. Maar dat de vinding op zichzelf verrassend is, stond bij alle toeschouwers als een paal boven water.

Het gewicht van de Petank bedraagt 200 kg. De afmetingen zijn h x br x l = 40 x 100 x 118 cm.

REPARATIE EN VERLENGINGEN

In de reparatie- en verlengingssector kregen de zusjes „Churruca” en „Cervantes” bijzonder aandacht. Mede door een aantal storm- en regendagen moesten vele zeilen worden bijgezet om eerstgenoemde na-genoeg op tijd gereed te krijgen.

Op blz. 8 valt te zien dat de „Churruca” als veel eleganter verschijning de werf verliet.

De „Cervantes” moet ook voor de Kerst nog weg, wat zonder bijzondere tegenvallers wel moet gelukken.

Ook andere objecten waren er te kust en te keur.

Die zware spanten bijvoorbeeld, „veertienduimers” volgens de kenners, welke u enigszins verfrommeld de scheepsbouwloods zag ingaan waren van de „Nicolas Maris”. Zij kwamen keurig gerecht weer op hun plaats te zitten.

De „Harbo” kreeg een zware scharnierende portaalmast, de „Bernes” werd van roer- en motorkwalen genezen.

Laatstgenoemde schip bleek na het droogzetten ook een omvangrijke bodemschade te hebben. Toen bovendien nog bleek dat de rederij, een vaste klant voor onze werf overigens, ook nog een grote verbouwing aan de dekcofferdam wilde opdragen, moesten wij spijtig genoeg daarvoor bedanken en het werk aan een andere werf overdragen. Jammer, maar onze manuren en dokcapaciteit zijn niet van elastiek.

Aan de werf gekomen voor herstel van huid- en machineschade benutte de „Maratha Endeavour” haar tijd tevens voor een „special survey”. Op 10 december mocht zij weer vertrekken.

De „H 101” was de grootste deklading-ponton welke we ooit aan de werf kregen. Zelfs voor dok I was zij te breed. De vooraf klaargemaakte sectie voor haar SB-voorzijde ontving zij dan ook hoog en droog op helling II.

De „Lõnn” kreeg, buiten de reparaties, haar nieuwe dektanks van 15x3 meter. De koperslagers hadden een hele klus aan de benodigde laad- en losleidingen.

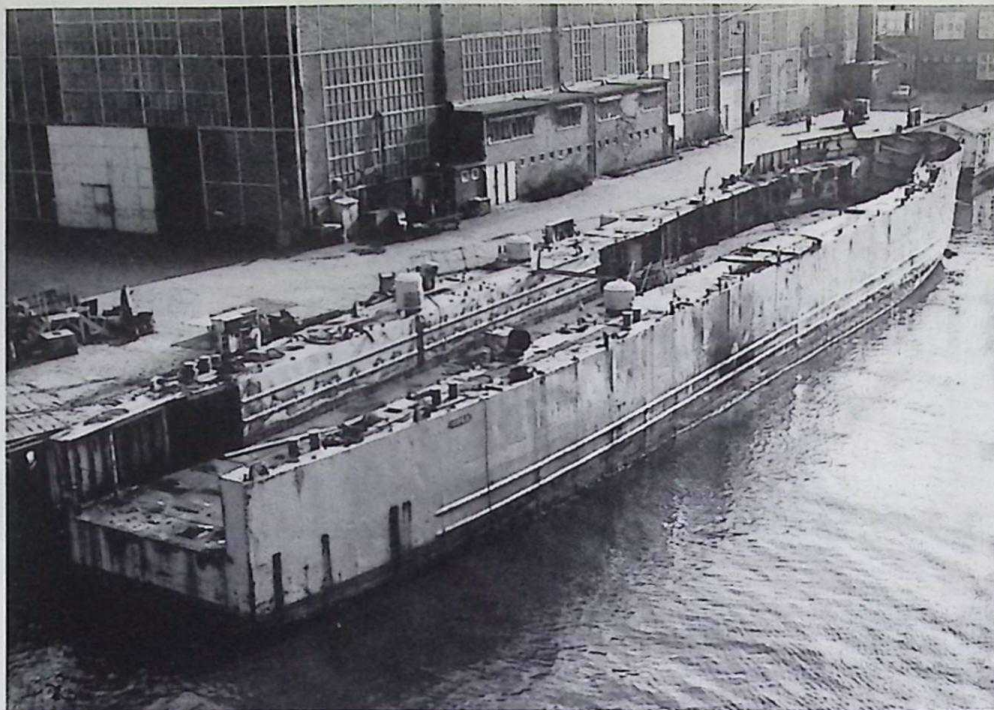
De „Solstreif” moest ten behoeve van haar ladingtanks zonodig een nieuwe cofferdam hebben. Natuurlijk kreeg zij die.

In de havens 2 en 3 lagen de binnenvaarders weer in dikke rijen, voor kleinere en grotere reparaties.

De „Mataugerma” kwam gereed en vertrok, langer gemaakt en met een geheel vernieuwde bodem.

De „Raab Karcher 116” kreeg bijkans een nieuwe kop en de voorwoning werd verbouwd.

Huid- en vlakschade was ook de reden waarvoor wij de „Sitrans” liefderijk opnamen.

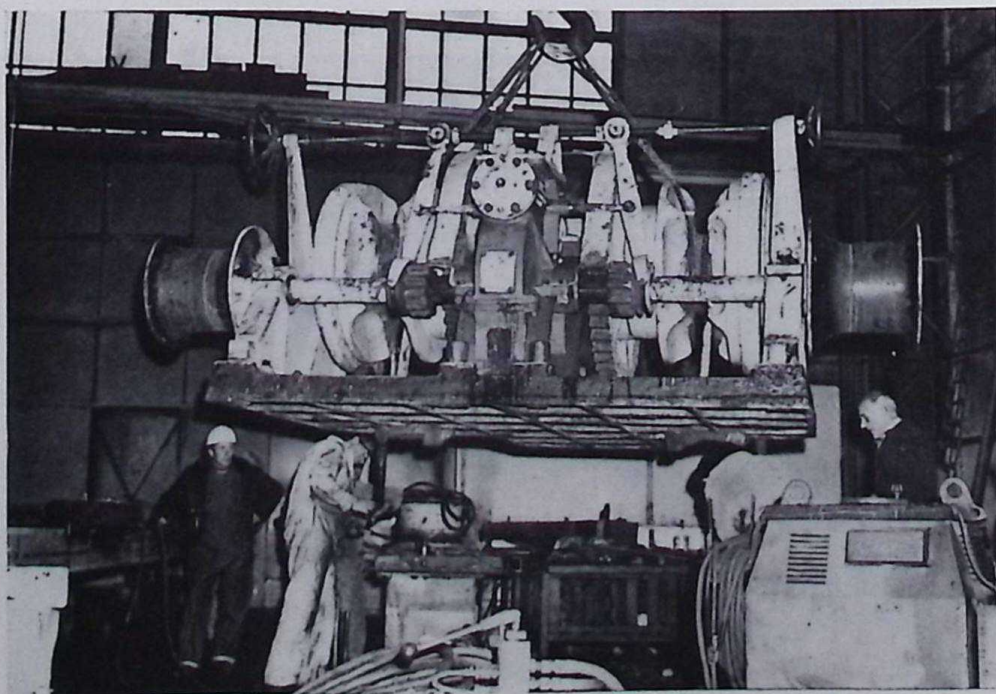
ER GING WEL WEER WAT DE DEUR UIT . . .

DE CONSTRUCTIE

Uit ons CO-land vertrok de bascule-brug voor Aalsmeer. Trots torende zij zo'n 20 meter boven de ponton uit.

In lasloods West heerste enige dagen wat spanning rondom het lassen van de zware slofconstructie voor C.O. 8060.

Door de enorme lasconcentraties en de daardoor optredende spanningen in het materiaal was een identieke constructie op een andere werf uiteengescheurd. En hoewel wij een andere opbouwvolgorde toepasten en grote „sloten” met de portaalautomaat vulden zaten onze lasspecialisten toch wel even in de piepzak.

← De verbouwing van deze „Vlper” is nu definitief. We moeten er een autotransportschip van maken voor de Norfolk-Lijn.

CO 8189 — 16 loopbussen voor Lips. (G. Le- → gerstee aan de fraysbank).

Achteraf voor niets, want alles verliep wonderwel.

Nu ook de andere deelsekties en de tapse schroefaskokers (32 ton per stuk) voor deze 2 achterschepen gereed zijn, moet het opbouwen hurrie-up doorgaan. Eind januari moeten we het eerste achterschip bij v.d. Giessen-de Noord afleveren.

C.O. 8190, de eerste dubbele bodem voor de Arnhemse Scheepsbouw werd op 13 november door ons uitgezwaaid.

De tweede bodem, C.O. 8200, is in lasloods Oost reeds in bewerking.

In de machinefabriek vormden de CO-orders een goed deel van het produktiepakket. Het meest in het oog lopend waren de 16 loopbussen voor Lips, die we onder C.O. 8189 op de „grote bank” bewerkten.

DE NIEUWBOUW

Bij bouwnummer 1039 is alle aandacht gericht op de afmaakwerkzaamheden.

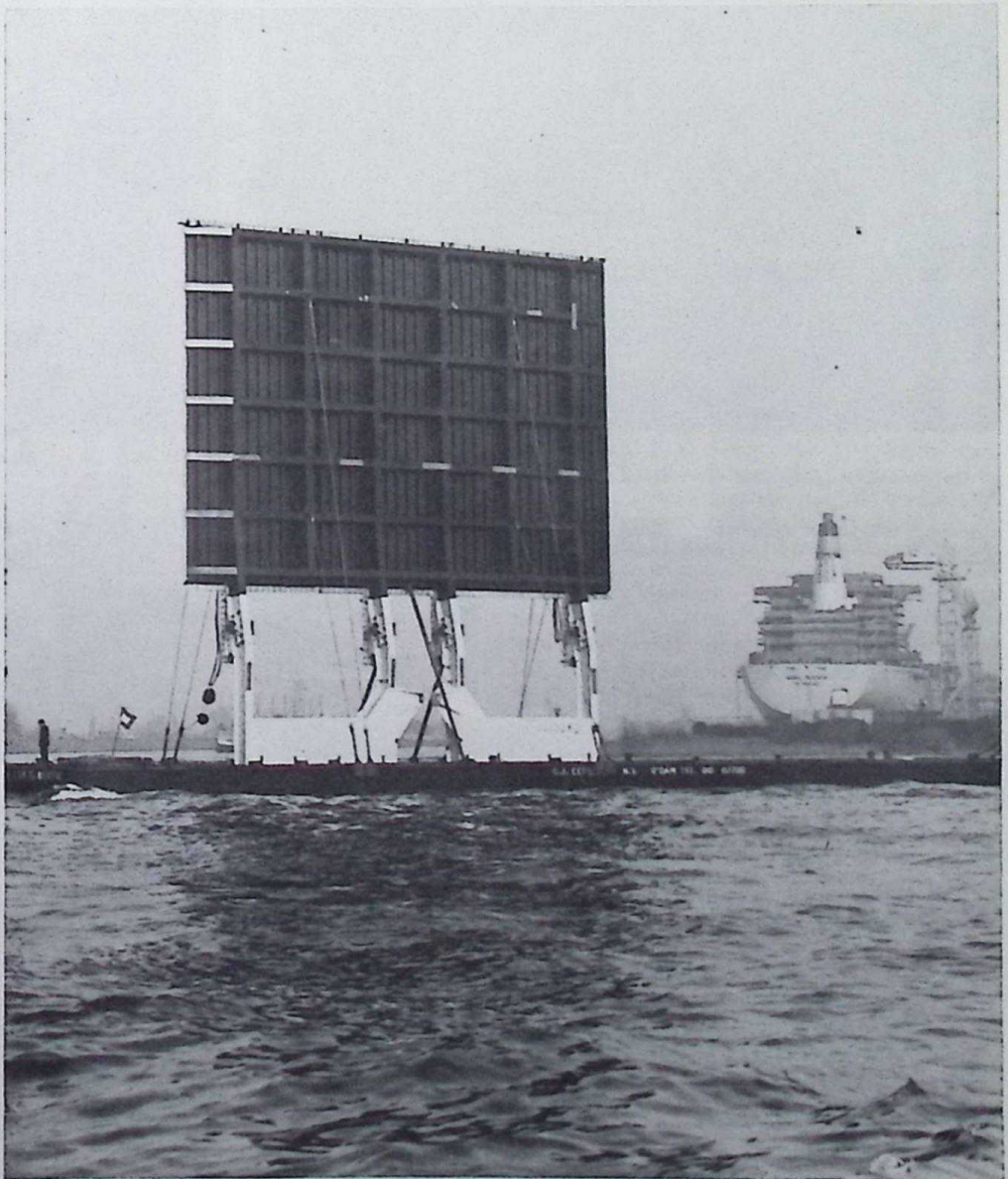
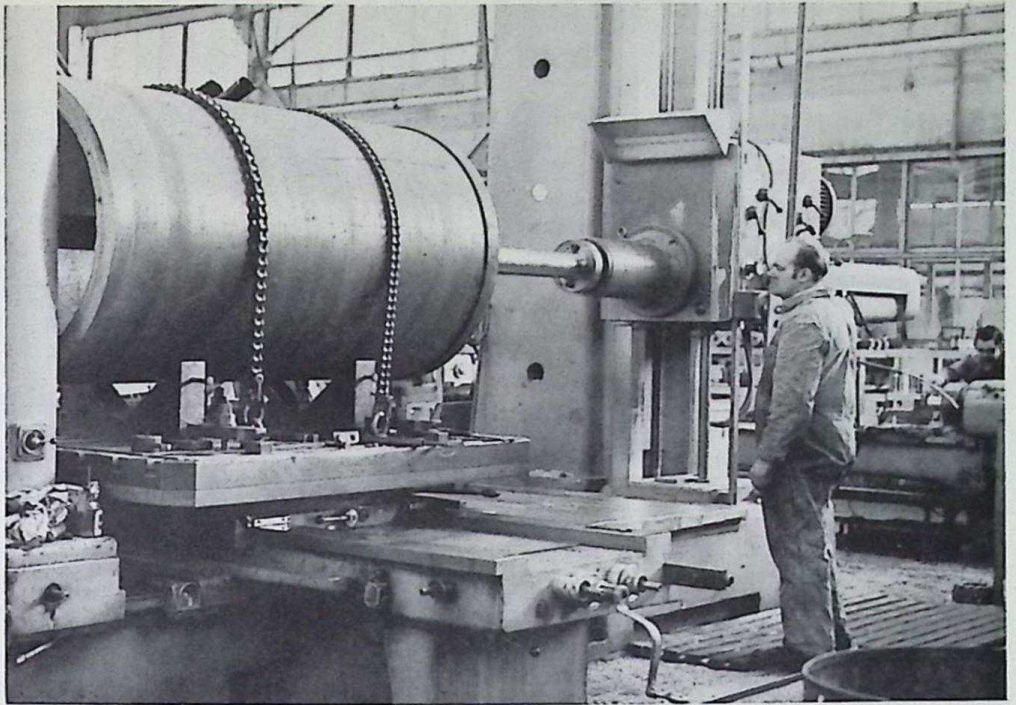
Zorgenkinderen waren de beweegbare dekken en de „tide bridge”, de deur annex oprijklep in het achterschip.

De motorkamer en de accommodatie „tippelen aardig mee”, volgens onze betrouwbare zegsman en u weet wel wat dat wil zegen.

De eerste rompsekties voor Bouwnr. 1041, een gastanker, zullen als u dit leest wellicht op de hellingblokken staan, van helling 1 wel te verstaan. Dat het schip „zo hoog” op de helling komt is geen aardigheidje van de scheepsmakers.

„Onderin” zullen namelijk achtereenvolgens de verlengingssekties van de „Nordfarer” en de „Hoegh Banniére” worden gebouwd.

Aan de „Nordfarer” sektie (\pm 450 ton) wordt overigens reeds hard gewerkt.

▲ CO 8060 — 2 achterstevens voor v. d. Giessen/de Noord. Het lassen van de eerste slofsectie, onderwerp van enige spanning, verliep uitstekend.

← De machinefabriek vernieuwde frames, lagers en tandwielkasten voor de ankerlier van de „Bord-azuri”.

Een nieuw score-bord voor de kulp...? Nee, → de basculebrug voor de nieuwe provinciale weg bij Aalsmeer (CO 9300).

Het „roll on-roll off“-verkeer gaat plaats vinden over deze „tide-bridge“, letterlijk: getijde-brug. Deze oprit-klep werd geplaatst op 23 november.

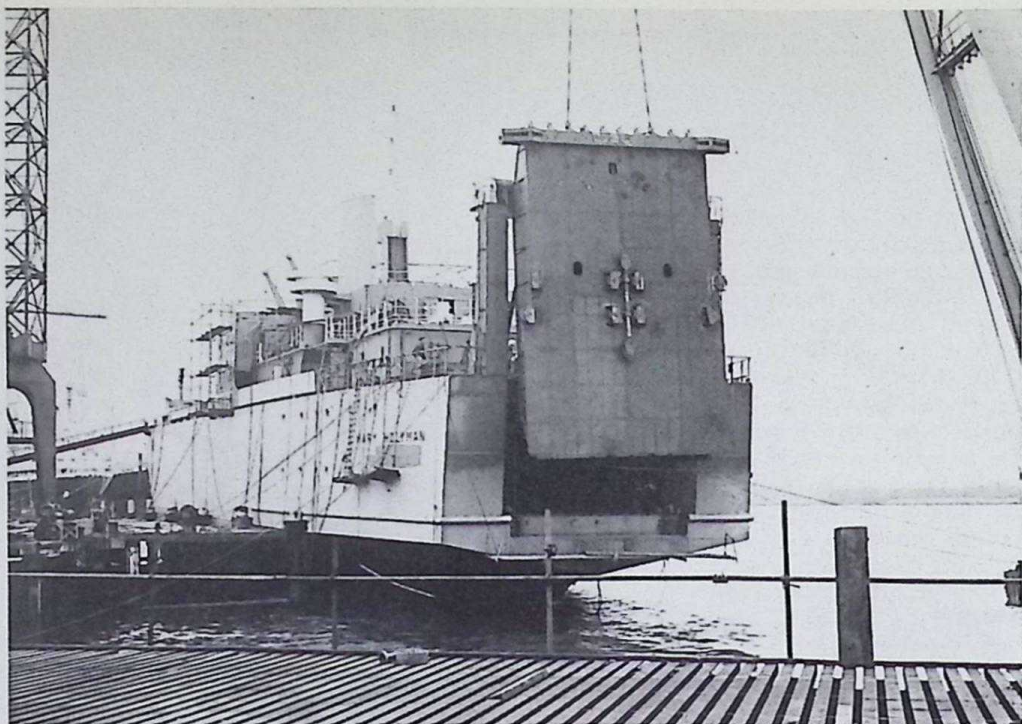
Met dag- en nachtploegen wordt de spantenvloer van Bouwnr. 1040 geschrapt. Nog in december willen we immers sekties gaan maken.

Het „gesprek van de dag“ in de visserijwereld schijnt ons bouwnr. 1043 te zijn. Allerlei instanties kwamen reeds kijken. En hoewel we onder elkaar spreken over „dat kottertje“ neemt dit niet weg dat dit de grootste „boomkorvisser“ van de Nederlandse Visserij gaat worden. En wat dat is vertellen we een volgend maal.

De toekomstige reder-schipper van het schip, de heer W. Lokker uit Goedereede, schijnt al enige weken, toen hij zelf en geen der anderen vanwege harde wind durfden uitvaren, te hebben lopen tandenknarsen.

Met zijn nieuwe schip durft hij bij windkracht 7 nog vissen, beweert hij. Neemt u ons niet kwalijk dat we dan niet mee-gaan!

Zie zo, we zijn voor dit jaar weer uitge-

↑ De verlengde „Churruca“ vertrok op 26 november.

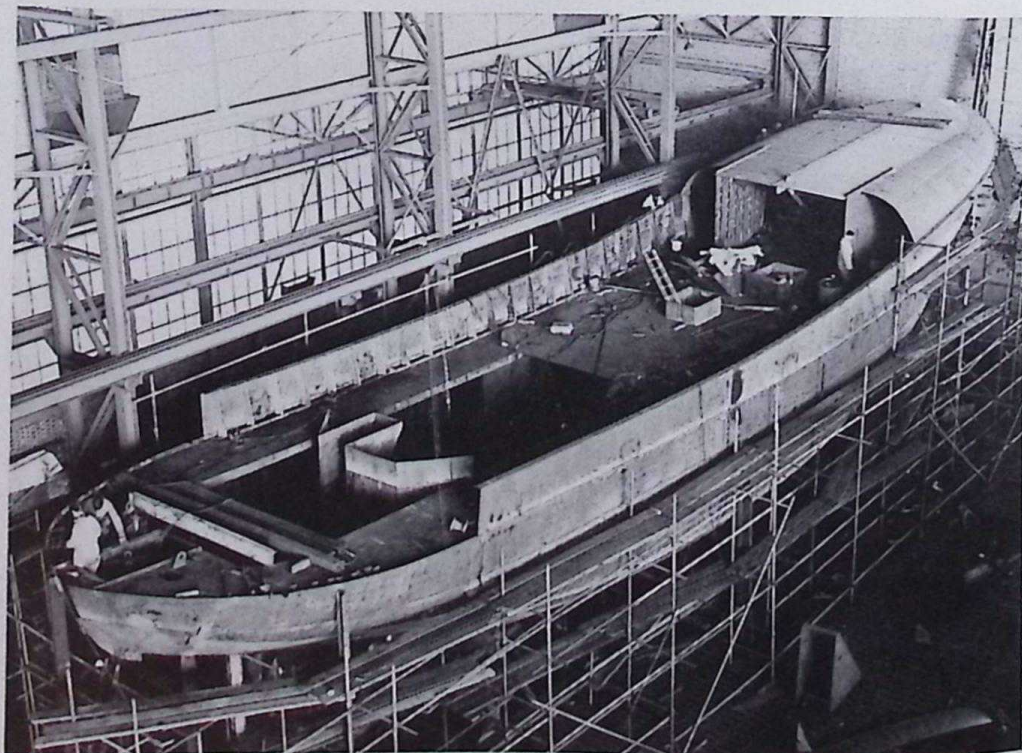
Bouwno. 1043, het kottertje... sorry, de → grootste boomkorkotter van onze vaderlandse visserij.

praat in deze kolommen. Het „napiekeren“ onder de kerstboom of bij de olie-bollen over wat we het afgelopen jaar met elkaar maakten heeft niet zo erg veel zin.

Want ook hierbij geldt dat de streep tussen 1970 en 1971 maar willekeurig en denkbeeldig is. Alles gaat gewoon door, al zal 1971 andere ordernummers en scheepsnamen geven. En naar het zich laat aanzien meer dan voldoende om deze kolommen gevuld te krijgen.

Ons nieuwbouwprogramma ziet er nu zo uit:

Bouwno.		lengte
1039	Mary Holyman	101 m
1040	roll on/roll off schip	136,5 m
1041	gastanker	56 m
1042	gastanker	64,6 m
1043	viskotter	32 m

VEILIGHEID OOK MET DE FEESTDAGEN

Vergeet bij het uitgaan niet te sluiten
Er zijn altijd kapers op de kust
Eet lekker, maar niet teveel
Let goed op in het verkeer.

Glaasje op.....
Elke grote brand is klein begonnen
Laat niet als dank.....
U bent verantwoordelijk voor Uzelf
Kijk uit met vuurwerk.

Veiligheidsdienst

50 jaar VAKMANSCHAP en MEESTERSCHAP

Op 1 november jl., op een zondag notabene, was het de dag. De heer T. v. d. Ven, Teun voor zijn vele vrienden, was 50 jaar in dienst van de werf.

Hoewel dergelijke feiten gelukkig meermalen voorkomen, mogen we toch wel van een bijzonder geval spreken.

Alle oud-collega's van Gebrs. Pot zullen het ermee eens zijn, dat v. d. Ven steeds een markante figuur was en nog is.

In de paar jaar, dat v. d. Ven onder de Boele-vlag werkte, kwamen ook zijn nieuwe collega's en superieuren onder de indruk van zijn persoonlijkheid.

Wat waarschijnlijk de meeste indruk maakte was zijn enorme vakmanschap. Teun „heeft het”, dat gevoel wat een goede platendruk-

ker moet hebben om zijn moeilijke vak uit te oefenen. Een gevoel, dat je kennelijk van jezelf moet hebben, voor een vak wat op geen enkele school te leren is.

„t Moet goed zijn”, was altijd het devies van v. d. Ven, en door niemand liet hij zich daarvan afbrengen. Evenwel doet hij nooit geheimzinnig over zijn werk. Wie er belang in stelt mag gerust weten wat hij doet!

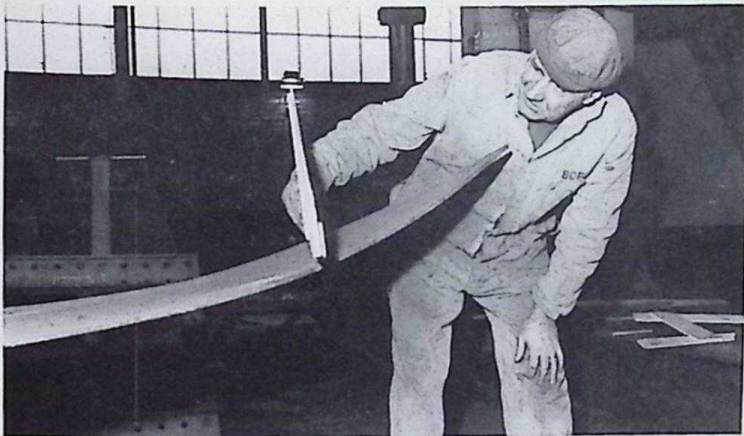
Een andere goede eigenschap is zijn volkomen gelijkmatig karakter. Voor een ieder was en is hij een goed kameraad, een fijne collega.

Eén en ander werd op 2 november in de directiekamer en bij de jubilaris thuis benadrukt, waar onder andere onze complete di-

rectie en v. d. Ven's voormalige superieuren, adj.dir. Ir. A. v. d. Linden en hoofdbaas N. v. Gernerde hem gelukwensden.

Loco-Burgemeester C. J. v. d. Berg, een goede bekende van v. d. Ven, spelde hem de zilveren ere-medaille op en directeur G. J. Boele sprak de jubilaris hartelijke woorden toe, waarbij Mevr. v.d. Ven niet werd vergeten.

Op 4 november werd in de scheepsbouwloods Oost één en ander nog eens overgedaan, nu in de kring van de collega's, namens wie Jan Belder het woord voerde. Wij hopen nog anderhalf jaar met v. d. Ven te mogen werken en gunnen hem dan nog vele zorgeloze jaren bij zijn vrouw.

Vakmanschap

Kameraadschap

ARIE RIJSDIJK MET PENSIOEN

Drieënvijftig jaar werkte bankwerker Arie Rijdsdijk bij Boele, een onvoorstelbaar lange tijd. Als 12-jarige jongen kwam hij rechtstreeks van school naar de werf, aanvankelijk als hulpje in het centraal magazijn, later naar het gereedschapsmagazijn in de machinefabriek. Van dit gereedschapsmagazijn naar de bankwerkerij was maar een

wip en hier was het, dat de heer Rijdsdijk het vak ging leren, waarin hij zich tot een allround vakman kon ontwikkelen. Aan het meest uiteenlopende werk heeft hij zijn aandeel geleverd. Daarom werd hij de man, die heel Nederland doortrok om diverse karweien onder C.O. nummer uit te voeren. Vooral bruggen waren het, die hij kreeg te

installeren in uithoeken van Nederland. Hij verwierf zich de ere-bijnaam van astronaut, omdat zijn baas hem naar alle delen van Nederland kon „lanceren”.

Op 26 oktober jl. nam hij, in gezelschap van zijn vrouw, tegelijk met baas Arie de Jong, in de directiekamer afscheid van directie en bedrijfsleiding. Enkele dagen later deden zijn collega's dat bij hem thuis nog eens dunnetjes over. Met een passend cadeau gaven zij daarbij blijk van de waardering, die zij altijd voor hem als vakman, mens en collega hebben gehad.

In directiekamer

In huiskamer

Spuisluizen Haringvliet

Het Deltaplan uit een andere hoek bekeken

In het Septembernummer van Boele-Nieuws vertelden we U iets over de werkzaamheden, die wij voor het Deltaplan verricht hebben, met als laatste karwei het maken van 2 balansen en 20 duolieren, bestemd voor de afsluiting van het Brouwershavense Gat.

In nog een tweetal artikelen zullen we de Deltawerken echter eens uit een heel andere hoek bekijken en met een heel ander oogmerk. U weet wellicht, dat de Tweede Kamer op 28 augustus j.l. de z.g.n. Deltaschadewet aangenomen heeft.

Vele bedrijven, vooral scheepswerven, zullen hun bedrijven moeten aanpassen aan de verandering in waterhoogten, die de sluiting van de zee-armen ten gevolge zal hebben. Dat kost uiteraard schepen geld en de Deltaschade-wet is er gekomen om daarin te voorzien. In het derde artikel zullen we U op de hoogte stellen, welke de veranderingen zijn, die we op ons bedrijf kunnen verwachten en ook hoe hoogst onbillijk deze Deltaschadewet is. De scheepswerven zijn het kind van de rekening. Ons bedrijf zal zo goed als geen vergoeding ontvangen voor de kosten, die gemaakt moeten worden. Maar, zoals gezegd, we komen daarop een volgend maal terug. In dit artikel zullen we bekijken waarom die Deltaschadewet nagenoeg zonder slag of stoot aangenomen is en of het Delta-

plan, met name de afsluiting van de Oosterschelde in 1978, wel zo heilbrengend is, als men ons wil doen geloven. Zoals altijd bij het maken van plannen zijn er pluspunten en minpunten. Een plan wordt van alle kanten bekeken (zo

BOELE en de II Deltawerken

behoort het althans). De plus- en minpunten moeten op hun zwaarte getest worden. En als dan de balans uiteindelijk doorslaat naar de min-kant, dan gaat het plan doodgewoon niet door. Slaat de balans naar de plus-kant door, dan gaat men het plan uitvoeren en dan zal men trachten om de minpunten zoveel mogelijk ongedaan te maken.

Het Deltaplan, bijzonder groots van opzet, heeft ook haar minpunten. En als we Elsevier's Weekblad van 12 september j.l. mogen geloven (en waarom mogen we dat niet?) dan zijn die minpunten van zodanige aard, dat we wel eens spijt zouden kunnen krijgen van een deel van ons luid bejubelde Deltaplan. De kop van Elsevier's artikel luidt:

SLUITING VAN OOSTERSCHELDE RAMP VOOR NEDERLAND

En als het nu zo was, dat uitsluitend de betreffende schrijver in Elsevier tot die geladen conclusie kwam, dan zou dat niet zo verontrustend zijn. Er bestaat echter een groep wetenschapsmensen, die zich noemt Studiegroep Oosterschelde. Mensen, die het weten kunnen en die zich in die groep verenigd hebben om het Rijk als het ware toe te schreeuwen: Weet toch wat U doet, want U gaat met de afsluiting van de Oosterschelde het schip in!

Wat zijn de argumenten van deze Studiegroep Oosterschelde? Wel, 't zijn er nog al wat. Maar we zullen ons tot hoofdzaken beperken. Eén der belangrijkste argumenten:

Nederland wordt een modderpoel

De Oosterschelde is voor Nederland van onschatbare waarde, omdat het (nog) schoon, helder water bevat. Ir. P. Tide-man van Staatsbosbeheer zegt hierover: „In biologische rijkdom is de Oosterschelde een gebied, dat tot de rijkste riviermondingen van Europa behoort. Het kent een grote soortenrijkdom aan organismen en dient als één der voorname kraamkamers voor de Noord-zeevis”.

De Oosterschelde is onze barrière tegen de vuilspuiterij van Rijn, Maas en Bel-

Sluiting Veersche Gat.

gisch Scheldewater. In deze tijd, waarin de vervuiling catastrofaal geworden is, zien wij er klaarblijkelijk geen been in om de stoot te geven tot verdere vervuiling: een dam in de Oosterschelde.

Zijn dammen veiliger?

U weet, dat de stormramp van 1953 het Deltaplan deed ontstaan. Hoofdmotief: veiligheid.

Accoord. Maar . . . zijn daar persé afsluitdammen voor nodig? Rijkswaterstaat zegt natuurlijk van wel: een andere oplossing dan de afsluiting van de Oosterschelde (het toekomstige Zeeuwse Meer) is financieel en technisch onmogelijk.

Maar . . . dan is het wel gek, dat de Westerschelde open blijft. Daar voert men dijkverzwaringswerkzaamheden uit, die ook langs de Oosterschelde plaats zouden kunnen vinden. Dijkverhoging langs de bedreigde gebieden is technisch overal mogelijk, zelfs langs de moeilijkste van alle kusten, die van Noord-Beveland.

Waarom dan toch dammen? Zijn de dijken niet zo te maken, dat een herhaling van 1953 onmogelijk wordt? Rijkswaterstaat zegt: een dam samen met de bestaande dijken geeft de grootste veiligheid. En dat vinden we toch grote onzin. Dat betekent dus dat, als bij een hevige stormvloed de dam het begeeft, de dijken het moeten opknappen!

De kosten zijn niet kinderachtig

Het is interessant om, met de Studiegroep Oosterschelde een blik te werpen op de miljoentjes, die met de afsluiting gemoeid zijn. De afsluitingskosten, voorzover dat op het ogenblik te overzien is, bedragen:

afsluitwerken	600 miljoen
veiligheidsvoorzieningen	60 miljoen
maatregelen tegen erosie, kustverdediging en waterhuishouding	600 miljoen
renteverlies	20 miljoen
schade visserij en schelpdiercultuur	470 miljoen
schadevergoedingen binnenscheepvaart	52 miljoen
schadevergoedingen omschakeling industrie	200 miljoen
onvoorzien	35 miljoen
Totaal	2037 miljoen

2037 miljoen gulden en dat, terwijl met 600 miljoen volstaan kan worden. Want dat zijn de kosten als van afsluiting wordt afgezien en de bestaande dijken op Deltahoogte gebracht en verzwaaard worden.

Zo, zo, zegt U. Dat was inderdaad „de Deltawerken uit een andere hoek beken”. Maar, oppert U dan, heeft de

regering en met name Rijkswaterstaat dat dan helemaal niet in de gaten? Die weten toch ook hun weetje wel? En de Tweede Kamer dan? Waarom wordt die Deltaschadewet zonder critiek van betekenis door haar aanvaard?

We citeren Elsevier's Weekblad:

„Toch had men van de Tweede Kamer kritiek kunnen verwachten, want in de Tweede Kamer zit de Vaste Commissie voor Verkeer en Waterstaat, welk gezelschap de laatste jaren regelmatig benaderd is door de Studiegroep Oosterschelde, die zich ten doel stelt de afsluiting van de laatste grote schone zee-arm in Zuidwest-Nederland te voorkomen.

Het lijkt vechten tegen de bierkaai, want nog nooit heeft één Nederlander zich durven verzetten tegen het met tradities, emoties en stoerheid geladen Deltaplan, waaraan honderden schrijvers, fotografen en filmers Hollands' grootheid hebben opgehangen, als contrast bij het portret van het knusse binnenhuisje en de wieken van de molen. Waarin een klein volk groot kan zijn — in zijn welhaast maniakale wraak tegen de zee, die in februari 1953 dit land overspoelde, een land dat echter worstelde en weer boven kwam.

Het Deltaplan bruist van deze superlatieven — en de aannemers varen er wel bij. Voor nuchter wetenschappelijk overleg is in deze sfeer geen plekje overgelaten, en juist met die wetenschap komt de Studiegroep Oosterschelde aanzetten bij de Vaste Commissie voor Verkeer en Waterstaat. De Kamerleden, hierin vertegenwoordigd, mogen wellicht enig wetenschappelijk benul hebben, zwaarder wegen natuurlijk de stemmen van duizenden gezagsgetrouwe Zeeuwen, die zich 17 jaar na de stormvloed niet kunnen indenken, dat wetenschappelijk onderzoek een andere uitweg dan de afsluiting der Oosterschelde zou aanbevelen. En daarom houden die Kamerleden hun mond en wordt de Deltaschadewet zonder meer aangenomen.”

Wat in Elsevier's Weekblad verteld wordt over de Studiegroep Oosterschelde is juist. We hebben ons in verbinding gesteld met Ir. J. Loeff, oud-hoofdredacteur van de Waterkampioen, die voorzitter is van de Studiegroep. Hij blijkt volkomen achter Elsevier's beweringen te staan. Hij noemde de namen van wetenschapsmensen, die zitting in de Studiegroep hebben en vertelde dat de feiten, hier vermeld, juist zijn.

Ook, dat we nog niet alle hoop behoeven te laten varen. Want, de oppositie tegen de afsluiting van de Oosterschelde neemt hand over hand toe. En men zal toch eens moeten zwichten voor overtuigende argumenten.

We hopen het. De afsluiting van de Oosterschelde zal voor de recreatie het Zeeuwse Meer doen ontstaan. Maar als dat gevuld wordt met de prut, die hier in onze rivier voor water doorgaat, dan gaan wij beslist niet in het Zeeuwse Meer zwemmen. Ook niet hengelen, want vis zit er dan niet veel meer!

OVER KWALITEIT GESPROKEN

Zo U ooit getwijfeld mocht hebben aan de kwaliteit van het Boele-product, dan troffen we toch een treffend bewijs hiervoor aan in de goeie ouwe domstad Dordrecht.

't Begon met de volgende advertentie, die we ontdekten in het weekblad Schuttevaer van 20 november j.l.

Te koop:
stoomsleepboot
genaamd Speculant. Model Klipperkop met boegspriet. Geb. 1894 bij Boele, Belnes. Alm. 31 x 6,50 m. 200 ton. 3 cil. Triply Expansie Machine. 2 varen op oliestook, met ketelboek aanwezig.
Vraagbaar: Brieven onder no. 138, bureau Schuttevaer, Assen.

De sleepboot is dus 77 jaar geleden hier gebouwd als „Wacht am Rhein VIII”. Dat wil zeggen op de werf te Slikkerveer. Het bouwnummer was 351 en als eigenaar wordt in onze archieven de naam J. Hüttnes vermeld. Het bouwjaar was niet 1894, maar 1893.

Zoals de boot nu in de Wolwevershaven in Dordrecht ligt, zou je beslist niet zeggen dat ze zo oud is. Natuurlijk zie je aan de ouderwetse (maar sierlijke!) klipperkop met boegspriet en de hoge schoorsteen dat het geen eigentijds product is, maar alles is zo oerdegelijk en correct, dat je, nou ja, . . . een Boele-boot, niet-waar?

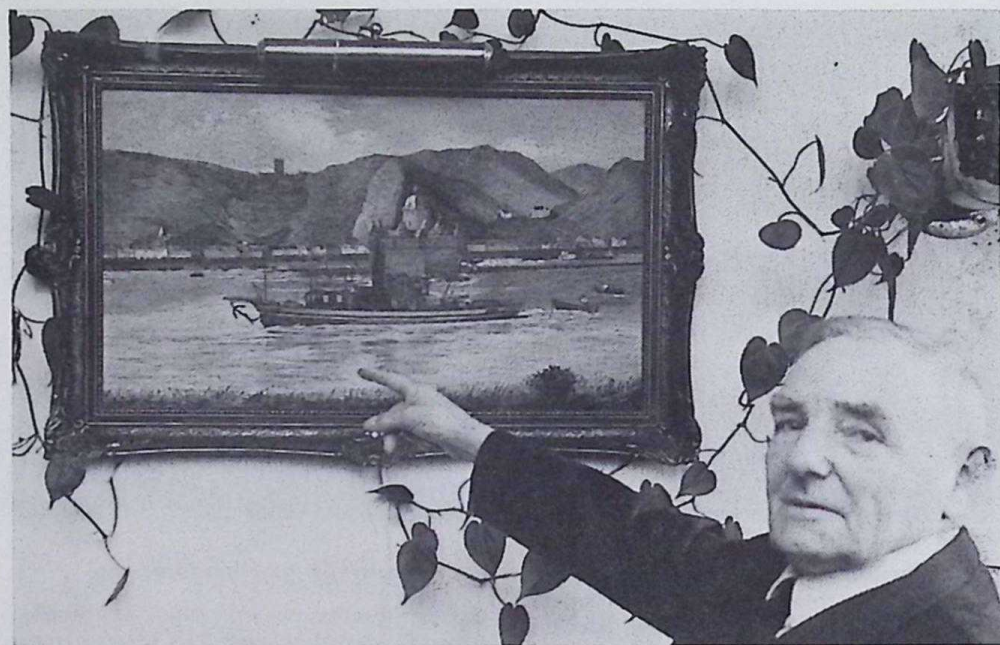
De Speculant is 33 m lang en 6.50 m breed.

„'t Is een prachtige, solide boot”, zo verzekerde ons de 74-jarige heer Willy Tyssen, één van de vorige eigenaars, „de boot had vroeger op de Rijn altijd al veel bekijks” en hij toonde trots een schilderij, dat een kunstschilder eens van zijn boot maakte. De vader van

De Speculant in de Wolwevershaven.

de heer Tyssen kocht de boot in 1920 en noemde ze Speculant. In 1924 werd ze, ook bij Boele, omgebouwd. Er kwam een toen moderne Triply Expansie machine in.

De heer Willy Tyssen heeft de Speculant totaal 37 jaren in bezit gehad. In 1965 verkocht hij de boot aan een Amerikaan. Hij rust nu uit van zijn kapiteinsleven op de Speculant, waaraan hij en zijn vrouw, die altijd meevoer, de prach-

tigste herinneringen bewaren.

„Als U weer kiezen moest, mevrouw, zou U dan weer gaan varen?”

„Nee, tenminste, zoals het tegenwoordig is niet. Met die duwvaart en met dat eeuwige geacht. Wij leefden in de goeie tijd van de sleepvaart. Dat is nu weg. Vroeger was het fijn. Je kende ook zo veel mensen.

Ze wonen nu in een mooi huisje in een rustig deel van Dordrecht en hebben het er best naar de zin. Maar op zijn wandelingen kan de heer Tyssen het toch niet laten om langs de Wolwevershaven

Dit is de heer Willy Tyssen, die 37 jaar eigenaar was van de mooie sleepboot, die hij hier vol trots toont.

te lopen om verliefde blikken op zijn Speculant te werpen, die mooie, ouwe Speculant.

Hoe lang doen we dit al, die Kerst-Nieuwjaarspuzzle, vroegen we ons af.

We begonnen er mee in 1961. Dat wil zeggen, dat deze rubriek een jubileumpje viert, want het is de tiende Kerst-puzzle. Met recht kunnen we daarom spreken van een traditionele rubriek.

De heer H. Kersten, specialist op puzzelgebied, ontwierp een leuke, niet al te moeilijke puzzle, waarvan de uiteindelijke oplossing een behatenswaardig advies inhoudt voor 1971.

Om deze tiende puzzle wat extra glans te geven, meenden we de prijzen wat op te moeten schroeven, zodat de winnaars met Kerst en Nieuwjaar beslist geen honger of dorst behoeven te lijden.

Vorig jaar bestonden de prijzen uit Kerst-Nieuwjaarspakketten ter waarde van f 75,—, f 50,— en f 25,—. Maar voor deze keer gaat er een jubileumschepje op en stellen we de gelukkige winnaars het volgende in het vooruitzicht:

1e prijs een opzienarend prachtpakket van f 100,—.

2e prijs nog zoiets maar dan van f 75,—

3e prijs een iets bescheidener pakket van f 50,—

DE
TRADITIONELE
KERST-
NIEUWJAARS
PUZZLE
VOOR DE
10^e
MAAL

Dat is de moeite van het oplossen waard. Maar..... en ook dat is een extraatje vanwege de 10e..... vijf troostprijzen doen we er nog bovenop.

Troostprijzen? Nou, nou. 't Zijn vijf verzilverde sierkurken, die altijd nog een winkelwaarde vertegenwoordigen van f 8,50 per stuk.

Tussen Kerst en Nieuwjaar zult U die oude melkbus, die tien jaar geleden ook al dienst deed, weer bij de portier zien staan. Daarin gaan de oplossingen. Wel graag gebruik maken van het ingesloten formulier, daar U anders niet meeloot. De bus wordt leeggemaakt op 31 december, klokslag één uur. Dan is het afgelopen. Daarna gaan we snel controleren of de oplossingen juist zijn.

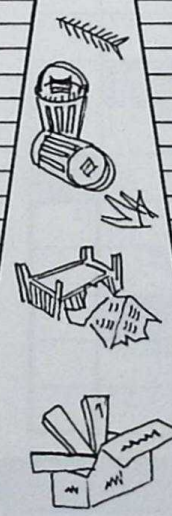
Nog dezelfde avond tussen 6 en 8 uur gaan we de prijswinnaars bezoeken, dat wil zeggen: de drie winnaars van de senioren-puzzles en de eerste-prijswinnaartjes van de junioren-puzzles.

De overige prijswinnaars krijgen hun prijs in de eerste week van 1971.

Zo. Dat is alles wat U weten moet. Misschien tot 31 december bij U thuis!

woorden van 3 letters invullen die voldoen aan onderstaande omschrijving

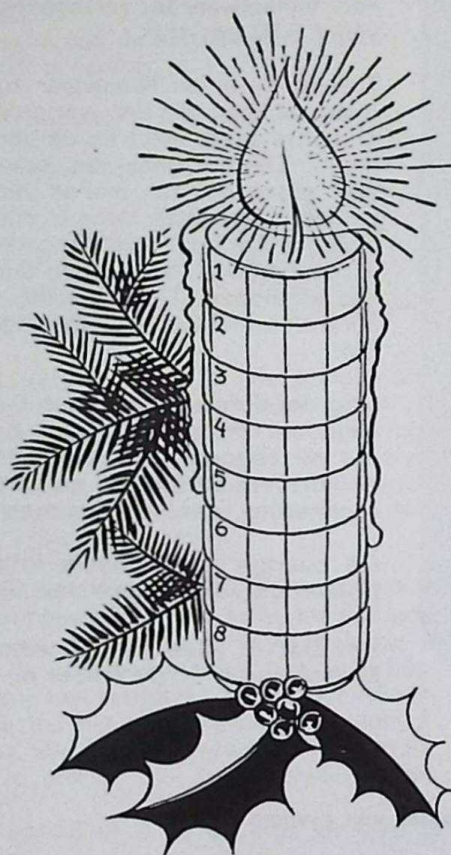
woorden van 4 letters:

<p>schrijfgerei 1</p> <p>reeks 2</p> <p>schel 3</p> <p>kippenloop 4</p> <p>snavel 5</p> <p>lust 6</p> <p>slaapplaats 7</p> <p>deel van de week 8</p> <p>kuil 9</p> <p>turkse titel 10</p> <p>watervlakte 11</p> <p>gehooroorgaan 12</p> <p>persoon 13</p> <p>speelvoorwerp 14</p> <p>vruchtenvocht 15</p> <p>veerkracht 16</p> <p>op afstand 17</p> <p>kerkelijke straf 18</p> <p>kledingstuk 19</p> <p>muurholte 20</p> <p>rond voorwerp 21</p> <p>dwaas 22</p> <p>niet raak 23</p> <p>vangtoestel 24</p>		<p>1 ontspanning</p> <p>2 geheimschrift</p> <p>3 klevende grondsoort</p> <p>4 stad in Arabië</p> <p>5 feeks</p> <p>6 watervlakte</p> <p>7 rekening</p> <p>8 natuur</p> <p>9 hemellichaam</p> <p>10 melkklier</p> <p>11 voorwerp</p> <p>12 smerig</p> <p>13 hoger aanzien verlenen</p> <p>14 smeervloeistof</p> <p>15 spleet</p> <p>16 onjuiste mening</p> <p>17 veelkleurig</p> <p>18 stuk hout</p> <p>19 lust</p> <p>20 kade</p> <p>21 inwendig orgaan</p> <p>22 hemellichaam</p> <p>23 golf</p> <p>24 breiwerk</p>
--	---	--

Hierna de woorden uit de linker helft samenvoegen met de woorden uit de rechter helft in willekeurige volgorde. (Woord 1 kan b.v. gekoppeld worden vóór of achter woord 24). Hierna ontstaan dus 24 nieuwe woorden die moeten beant-

woorden aan nevenstaande omschrijving. Nadat U ze ingevuld hebt in de cirkel ontstaat bij juiste invulling in de middelste ring een zin, die voor ieder van ons van toepassing kan zijn.

PUZZLES VOOR DE JEUGD

Ook dit jaar, jongens en meisjes, zijn er weer puzzles voor jullie, waarmee je prijzen kunt winnen.

Er is een puzzle voor kinderen van 6 t/m 8 jaar en eentje voor kinderen van 9 t/m 12 jaar. De hele kleintjes krijgen een kaarspuzzel, de anderen een opengeslagen boek.

Je moet de oplossing invullen op het formulier, dat in dit Boele-Nieuws ingesloten is. En dan geef je het maar aan vader mee. Hij zal het wel bij de portier in de bus stoppen. Als je formulieren tekort komt, omdat je met meer broers en zusjes bent, dan kan je vader er wel meebrengen. Ze liggen bij de portier.

Vergeet niet om duidelijk je naam, adres en leeftijd op het formulier te schrijven. En de oplossing natuurlijk.

Voor elke puzzle stellen we drie prijzen beschikbaar. Het zijn geschenkbonnen, waarvoor je spelgoed kunt kopen in Haitsma's Geschenkenhuis, Amaliastraat te Slikkerveer.

De beide eerste prijzen zijn een geschenkbon van f 15,—

De tweede f 10,—

De derde f 7,50

6 t/m 8 jaar.

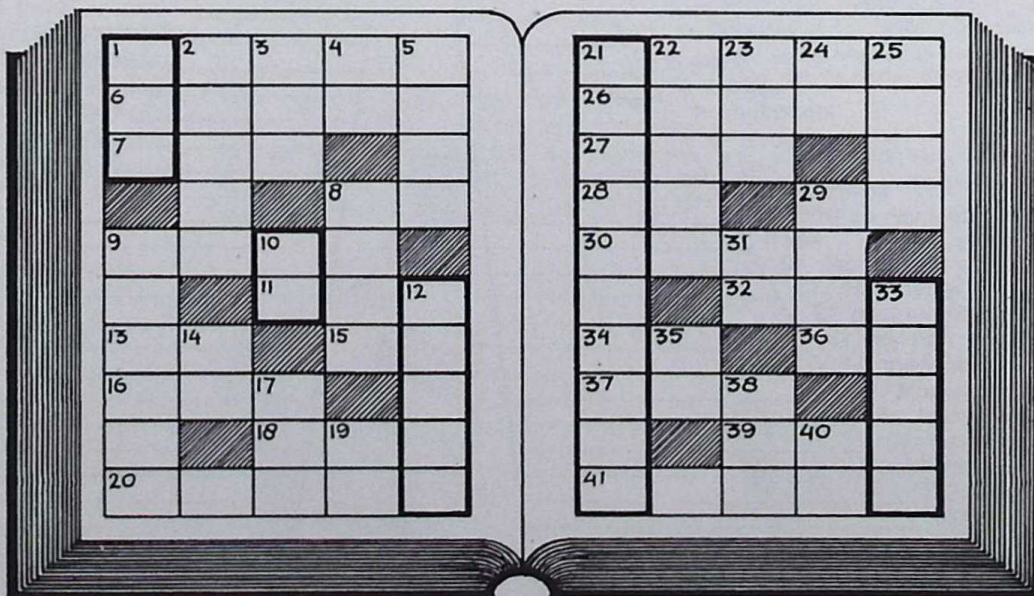
1. Kun je op zien hoe laat het is.
2. Is een heel stom dier.
3. Zit om een broek.
4. Is een griezelig beest in een web.
5. Staat vóór in je mond.
6. Drinkt ieder kind op school.
7. Moet je een pen indopen om te schrijven.
8. Staat in de lucht te schitteren.

Als jullie de goede woorden hebben ingevuld moet er op de eerste rij van boven naar beneden de naam te lezen staan van een feest dat we een dezer dagen vieren.

9 t/m 12 jaar

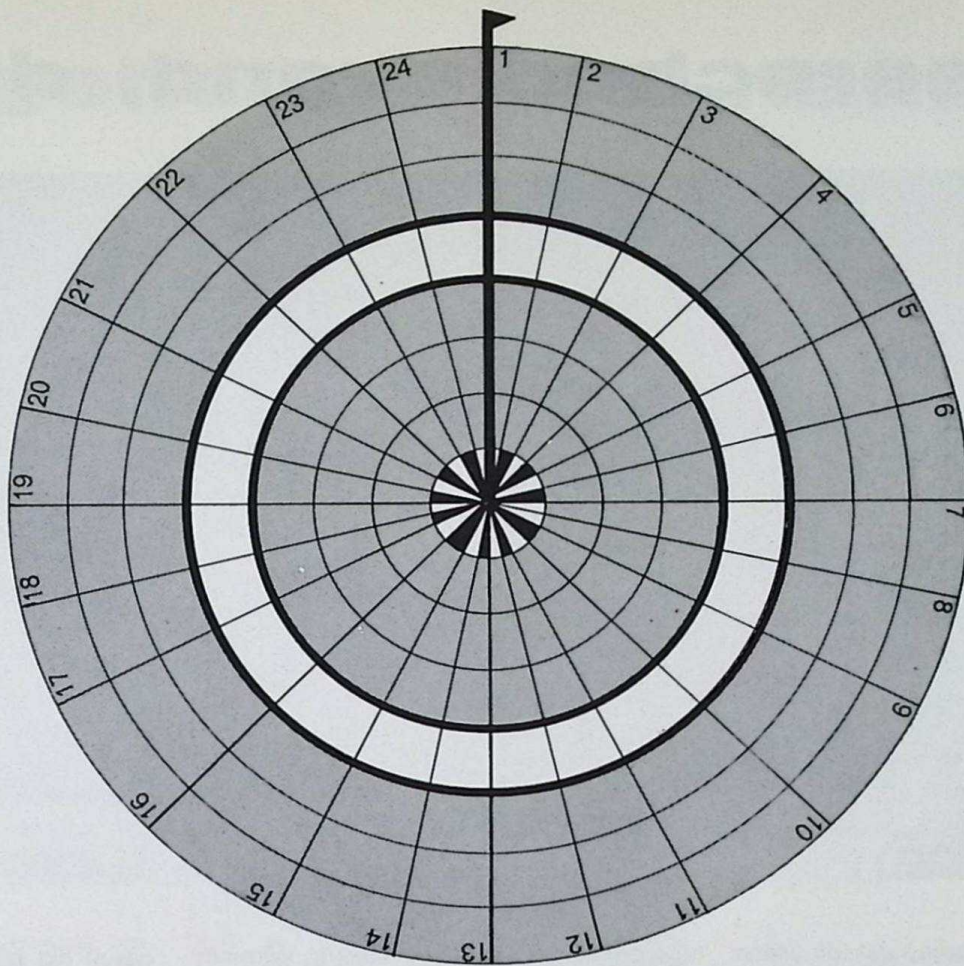
Voor jullie een kruiswoordpuzzel in boekvorm.

Bij goede oplossing ontstaat in de vetomlijnde vlakken 1, 10, 12, 21 en 33 een goede raad. (Vier letters ontbreken, maar die kun je vast wel raden).

Horizontaal: 1 misdadig. 6 iedereen. 7 een zekere. 8 soortelijk gewicht (afkorting). 9 kampeergerei. 11 nachtvogel. 13 Nederland (afkorting). 15 Frans lidwoord. 16 voertuig. 18 gehoororgaan. 20 corrosie. 21 kerkelijk gezang. 26 riviertje bij Rotterdam. 27 de man van je tante. 28 Frank (afkorting). 29 reeds. 30 hetzelfde. 32 rond voorwerp. 34. en dergelijke (afkorting). 36 vogel. 37 plechtige gelofte. 39 vlaktemaat. 41. kweker.

Vertikaal: 2 interest. 3 plaats in Gelderland. 4 water in Friesland. 5 werpanker voor drinkelingen. 8 zonder lawaai. 9 schip dat olie vaart. 14 bergplaats. 17 vlaktemaat. 19 koe. 22 ras. 23 atmosfeer (afkorting). 24 luitenant (afkorting). 25 gemalen graan. 29 razernij. 31 lage waterstand. 35 lidwoord. 38 laagte tussen bergen. 40 muzieknoot.

-
1	geul waardoor rivierwater stroomt	13	in code brengen
2	baksel bij jaarwisseling	14	dag van de week
3	polo	15	draai om de oren
4	kamer	16	het op zijn gemak wandelen
5	roofvis	17	plaats waar klei gegraven wordt
6	carillon	18	afval
7	bezwaren met lading	19	grote onzin
8	duur kledingstuk	20	alligator
9	handwerkerei	21	turntoestel
10	stekelhuidig zeedier	22	luid geschreeuw
11	bestanddeel spijsvertering	23	openbaar ambtenaar
12	tot inkeer brengen	24	bankeigenaar
-

Een leerschoolavond, die lang

't Is onzin om te beweren, dat de leerschoolavond van 23 oktober 1970 een sof geworden is. U weet natuurlijk al lang, dat een bepaald programma-onderdeel dermate slecht was, dat er tien minuten te vroeg een eind aan gemaakt moest worden, maar daarmee was de avond niet verloren. Maar daarover straks meer.

Hoofdzaak op een leerschoolavond is niet het door artiesten verzorgde programma-onderdeel. Dat behoort slechts een prettige bijkomstigheid te zijn. Dat wordt wel eens uit het oog verloren. Kernpunt van de avond is om ons er bij te bepalen, dat daar een groot aantal jongemannen op het podium staat, dat er in geslaagd is een basis

te leggen voor hun toekomstig vakmanschap.

De belangrijkheid van dit feit wordt extra geaccentueerd door er een speciale avond voor te organiseren, waarbij in tegenwoordigheid van ouders, functionarissen van overheidsinstanties, scholen, de Stichting Bemetal en vertegenwoordigers van onze bedrijfsleiding de diploma's worden uitgereikt.

Zoals vele jaren gebruikelijk leidde de heer Johan Boele de uitreiking met een toespraak in, waarin hij allereerst de belangrijkheid van de vakbekwaamheid aanstipte. „In onze wereld van vandaag”, betoogde hij, „is van bepaalde zijde een sterke drang

om al het bestaande in onze maatschappij omver te gooien en dat zou dan nog snel moeten gebeuren ook. Handhaving van onze welvaart en ons welzijn is echter alleen maar mogelijk door ondernemingsgewijze productie. En productie vereist vakmanschap. Vakmanschap is de basis om na aanvullende opleiding in aanmerking te kunnen komen voor hogere functies”.

De heer Boele zei het te betreuren, dat de bestaande en gevestigde industrieën zo weinig door de overheid bij het gehele gebeuren worden betrokken. „Natuurlijk mag ons dit niet weerhouden aan vorming, scholing en opleiding van al onze medewerkers zeer veel aandacht te blijven geven.

In ons geheugen zal naklinken

... maar onze mening zou de overheid hierbij
... goed kunnen helpen door wat minder
... uit te geven voor topopleidingen in de
... et-exacte vakken en meer geld beschikbaar
... te stellen voor betere opleidingen
... voor de werkende jongeren".

... diploma's werden hierna door de heer
... Tuk, secretaris van de Ondernemings-
... raad, uitgereikt, daarbij geassisteerd door
... heer H. Stibbe, hoofd van de afdeling
... leiding en vorming.

... de diploma-uitreiking was een cabaret-
... programma voorafgegaan verzorgd door
... gezelschap van Ted de Braak, de man,
... zoveel dingen signaleert, die uit het le-
... m gegrepen zijn, tsjing, tsjing. 't Was ei-
... melijk een one-man-showtje, afgewisseld
... voor een niet al te best vocaal gedeelte,
... verzorgd door José den Burger.

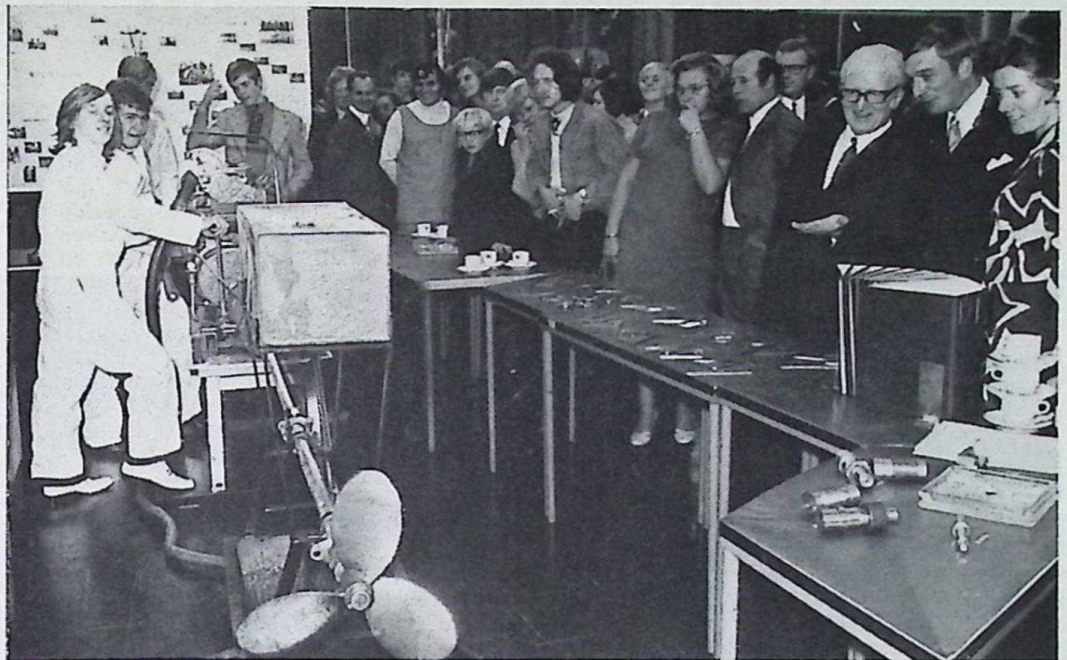
... de Braak bijgestaan door een voor-
... ffelijk combo, was bijzonder goed. Veel
... de vondsten, rake typering en fijne
... mor. Onbegrijpelijk daarom, dat hij in
... begin zo goedkoop manipuleerde met
... ppen op het ... nee, met moppen ver-
... er het randje. Zo'n artist als hij heeft dat
... eemaal niet nodig.

... de pauze was dan de gok gewaagd om
... a popgroep aan te laten rukken, After
... u genaamd, wat betekent, na de thee.
... e ze aan zo'n naam komen, mag Joost
... ten (en die weet het ook niet vernam ik
... a betrouwbare zijde) maar we kwamen
... t: „na de thee" behoorlijk op de koffie.
... rschrikkelijk wat een herrie. De drum-
... r: zat zo ongenadig op zijn trommels
... bekken te hengsten, dat een ijverige
... mst knecht steeds behulpzaam moest
... n met het oprapen van standaards, die
... or de bleke trommelaar omgeslagen
... rden. U, die er niet geweest bent, zult
... niet geloven, maar ... informeert U
... ust, 't was zo.

... griepelijk, dat in deze orkanen van ge-
... cil geen spoortje muziek was te ontdek-
... . Begrijpelijk ook, dat het publiek (ook
... e jongelui) de zaal begon te verlaten,
... dlat het gebodene ten enenmale on-
... aaglijk was.

... laatste indruk blijft altijd het langste
... ngen, maar dat zou ten opzichte van het
... eel beslist fout zijn. De bedoelingen
... a goed geweest. We konden ook niet
... en, dat er zo'n groot verschil zou zijn
... een de gecultiveerde grammofoonplaatjes
... a deze popgroep en hun waanzinnige
... reeden in een beperkte ruimte als onze
... atine. 't Was een goeie leer voor de vol-
... die keer en daarom was het allesbehal-
... een mislukte avond.

... tentoonstelling, die de bedrijfsleer-
... esters met veel zorg hadden ingericht
... a het werk der leerlingen, werd druk
... ocht. En wat getoond werd mocht ge-
... worden het was uitstekend. Dat gold
... voor een keurig verzorgde stand met

3

4

veiligheidsattributen, die door M. Huizer
en W. Boon was ingericht.
Kortom, de avond was geslaagd, alleen de
popgroep was een sofgroep.

5

BIJ DE FOTO'S

1. 2

Twee van de geslaagden, die hun diploma ontvingen
uit handen van de heer P. Tuk, secretaris van de
Ondernemingsraad.
Links W. Vermaas, rechts M. Molina Garcia.

3

De leerschool machnefabriek trok veel bekijks met
deze scheepsvoortstuwling in vol bedrijf.

4

Veiligheidsartikelen werden tentoongesteld door M.
Huizer en W. Boon met verloofde. Rechts de heer
A. Bosman.

5

Ted de Braak braakte er van alles en nog wat uit.

6

Midi en maxi streden om de voorrang.

6

Regeling „slaapuren”

Na onze circulaire van 16 februari 1970 over dit onderwerp zijn inmiddels nadere richtlijnen bekend geworden aan de hand waarvan wij thans na overleg met de O.R. onze definitieve regeling hebben vastgesteld.

In de eerste plaats spreken we in het vervolg niet meer van „slaapuren”, maar van „VRIJAF NA OVERWERK”

Van „vrijaf na overwerk” is in ons bedrijf sprake, wanneer overwerk wordt verricht dat aanvangt vóór of uiterlijk op 23.30 uur en wanneer op die dag de normale werktijd is gewerkt. De volgende dag mag het werk dan eerst worden hervat niet eerder dan 8 uur nadat het overwerk is geëindigd. Voor zover dit „vrijaf na overwerk” valt binnen de voor de normale werkdag vastgestelde werktijd, wordt daarover de gederfde verdienste doorbetaald.

Bij overwerk dat eindigt op uiterlijk 23.30 uur, is er voldoende rusttijd tussen 23.30 en de volgende morgen 7.30 uur. Er is dan geen reden voor vrijaf en dus ook geen sprake van gederfde verdienste. Wanneer het overwerk aanvangt na 23.30 uur zal er evenmin sprake zijn van vrijaf na overwerk, zal er dus geen sprake zijn van gederfde verdienste, en dus ook geen doorbetaling plaatsvinden.

Voorbeelden:

I. Aanvang normale werktijd: 7.30 uur. Gewerkt vanaf 7.30 uur tot 's nachts 2.00 uur. Vanaf 2.00 uur acht onderbrekingsuren; dit betekent, dat het werk om 10.00 uur 's morgens hervat kan worden. Betaald worden de gederfde werkuren van 7.30 uur tot 10.00 uur = 2½ uur.

II. Gewerkt van 7.30 uur tot 17.00 uur. Overwerk vangt aan om 22.00 uur en duurt voort tot de volgende dag 4.00 uur. Vervolgens wordt het werk gedurende 8 uren onderbroken. Hervatting dus om 12 uur 's middags. Doorbetaling van de gederfde verdienste zal geschieden voor de uren gelegen tussen 7.30 (aanvang werktijd) en 12.00 uur = 4½ uur.

III. Gewerkt wordt van 7.30 tot 17.00 uur. Overwerk vangt aan om 22.00 uur en duurt voort tot de volgende dag 7.30 uur. De medewerker mag dan weer beginnen om 15.30 uur. Doorbetaling van gederfde verdienste zal geschieden over 7¼ uur (8 uur verminderd met de gebruikelijke schafttijd van 12.00 tot 12.45 uur). Besluit de medewerker na de onderbreking van 8 uur die dag niet meer aan het werk te gaan, dan worden de daardoor verlette uren niet uitbetaald.

Indien overwerk aanvangt op zondag en doorloopt tot na 23.30 uur mag het werk 's maandags ook pas worden hervat 8 uur na beëindiging van het overwerk. In dat geval is er ook sprake van „vrijaf na overwerk” en zal de gederfde verdienste van 's maandags worden doorbetaald. Indien het overwerk plaats vindt op vrijdagavond of zaterdagavond, doorloopt na 23.30 uur en dus eindigt op zaterdag-resp.

zondagmorgen, is er geen sprake van „vrijaf na overwerk” en vindt geen betaling ervan plaats.

In ons bedrijf doet zich soms het geval voor dat iemand die de normale werkdag heeft gewerkt verzocht wordt 's avonds 10.15 uur op te komen om de nachtdienst van iemand anders over te nemen. Dit kan voor één nacht zijn, maar het kan voorkomen dat hij de rest van de week in de nachtdienst blijft. In deze beide gevallen zal de dag volgende op de eerste nacht sprake zijn van „vrijaf na overwerk” en die dag de gederfde verdienste tot een maximum van 8 uur—¾ uur schafttijd = 7¼ uur worden doorbetaald.

Indien vooraf is te bezien dat iemand van de dagploeg de taak van een medewerker van de nachtploeg zal moeten vervullen, zal deze vervanger daartoe in de voorafgaande ochtenduren het verzoek ontvangen en door het dagwerk 's middags 12 uur te beëindigen, in de gelegenheid worden gesteld vooraf de nodige rust te nemen. In zo'n geval is er de volgende ochtend geen aanleiding tot „vrijaf na overwerk”.

De hierboven genoemde onderbrekingsuren zijn uitsluitend de uren tussen beëindiging van het overwerk op het bedrijf en de aanvang van het normale werk. Met eventuele reistijd enz. wordt geen rekening gehouden.

De bedrijfsleiding heeft opdracht om het overwerk dat „vrijaf na overwerk” op grond van deze regeling noodzakelijk maakt, tot het uiterste te beperken.

De uren dienen op de tijdkaartjes te worden vermeld onder de benaming „vrijaf na overwerk”.

DEFINITIEF JAAROVERZICHT

Lasten:

Ziekengeld	f	1.171.498,69
Premie A.K.W.	„	26.944,48
Controlekosten:		
Bedrijfs Gen. Dienst	f	22.924,77
Controle door G.A.K.	„	3.307,75
Reiskosten naar		
controlerend geneesheer	„	231,24
Specialistenbezoek	„	1.471,60
Porti	„	490,—
	„	28.425,36
Restitutie controle G.A.K. 1968	„	4.878,92
	„	23.546,44
Administratiekosten N.V.	„	12.500,—
Aandeel administratiekosten Bedr. Ver.	„	3.360,53
Bijdrage deelneming verlengde		
ziekengeldregelingen	„	32.383,05
Aandeel in omslag nadelig saldo		
oud-verplicht verzekerden	„	7.270,60
Voordelig saldo	„	235.933,14
	f	<u>1.513.436,93</u>

De reserve is thans weer op de voorgeschreven hoogte gekomen. Gezien de te verwachten resultaten over 1970 heeft het Bestuur van de Afdelingskas voor 1971 bij de Bedrijfsvereniging een premievoorstel ingediend van 6.8%. Dit voorstel is inmiddels goedgekeurd. Voor het jaar 1971 zal het aandeel van de werknemer in de premie voor de afdelingskas 0.85% zijn en het aandeel van de werkgever 5.95%.

AFDELINGSKAS BOELE 1969

Baten:

Premies (9.2%)	„	1.513.332,20
Interest en koersverschillen	„	104,73

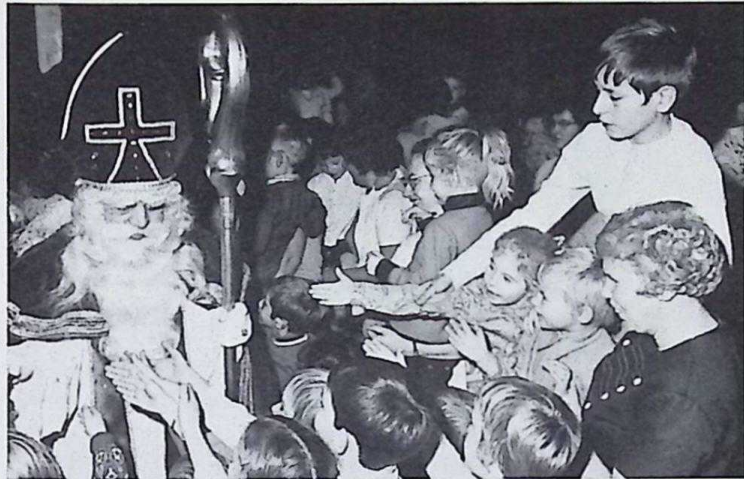
f 1.513.436,93

Balans per 31 december 1969

Rekening-courant onderneming	f	325.672,23
Beleggingen:		
Rijkspostspaarbank	f	1.789,42
Nutsspaarbank	„	266,54
Amrobank	„	81.521,56
	„	83.577,52
Afrekeningen Bedr.Ver.	„	31.587,98
Reserve	f	440.837,73
	f	<u>440.837,73</u>
	f	<u>440.837,73</u>

Sint Nicolaas was weer in de kantine

De Sint werd enthousiast ontvangen.

Sint Nicolaas zag er goed uit. Dat viel gelukkig mee. Na al dat gesjouw door Volendam met Mies Bouwman (wat me dodelijk vermoeiend lijkt) en daarna via vele dorpen en steden naar onze kantine... nee, 't viel alles mee. Sint had kennelijk naar Bolnes toegewerkt. En weet U waarom? Hij is weg van het Boele-Sinterklaaslied. Jammer was het daarom, dat de hele kleintjes het niet verder brachten dan de beginregels. Dat zullen we volgend jaar eens beter gaan doen, reken maar!

Sint had een leerling-Piet bij zich. Eerste-jaars. Aangeworven door personeelszaken. Nog geen woord Nederlands, maar „Zie ginds komt de stoomboot” zingen, hoor! Zonder mankeren. De kinderen en „Excelsior” moesten hem een beetje helpen, maar 't ging.

Oom Kees met een echt en een onecht kind.

Hier ging het helemaal Spaans toe. (Kinderen van José Bustamante Marmol bij de Sint.)

Voordat Sint arriveerde (en toevalligerwijze ligt dat tijdstip altijd net na de limonade) had Oom Kees uit Delft de kinderen bezig gehouden met poppenkast en goochelen. Bovendien sprak hij nog buik. Ja, Oom Kees had er veel slag van om met kinderen om te gaan. 's Zaterdagmorgens in alle vroegte waren de bestuursleden van de Personeelsvereniging al bezig met de voorbereiding van het feest. De cadeautjes, die Sint had laten bezorgen, moesten versjouwd, uitgezocht, gesorteerd en per leeftijd uitgesteld worden en vele andere dingen moesten gedaan worden. Gelukkig maar, dat er mensen gevonden worden, die bereid zijn om hun vrije zaterdag voor de kinderen op te offeren.

Nieuws van de Personeelsvereniging Drive-in-show

Speciaal voor de jongeren van de personeelsvereniging is voor vrijdag 22 januari 1971 de „Mobil Muni Paradise” groep gekontraakteerd, een soort drive in show met lichteffecten en met een eigen top

13 + verzoekprogramma via band en plaat.

Oudere leden van de personeelsvereniging zijn vanzelfsprekend ook welkom en hebben uiteraard hetzelfde recht verzoeknummers te laten draaien.

De indeling van de zaal zal zodanig zijn dat er de gehele avond gedanst kan worden, n.l. van 20.00—24.00 uur.

Bestuursmutaties.

In het algemeen bestuur van de personeelsvereniging heeft de heer T. de Jong (rekeningafdeling) zitting genomen, speciaal voor de jeugdige leden.

Voor de kaatsvereniging is de heer Fokkema als opvolger van de heer Kingsma tot het algemeen bestuur toegetreden.

JAN en zijn Madurodam

Toen ik na een bescheiden belletje aan de huisdeur van Julianastraat 14 te Bolnes door Mevr. Kuling in de woonkamer geloodst werd, dacht ik dat Jan Kuling, stoomkraanmachinist van professie, een kleedje zat te haken of zoiets. Met naald en draad was hij ingespannen bezig om een wit lapje te bewerken. Bij nadere beschouwing bleek hij minime oogjes te zetten aan een wit zeiltje, dat aangebracht moest worden aan een zelfgemaakte mini-boot. Een boeier.

Jan stopte met zijn gepruts om me, een beetje trots wel, te vertellen, met hoeveel overgave en liefheerij hij honderden uren besteedt aan het bouwen van zo'n ouderwets zeilschip. Geen onderdeelje kun je aanwijzen of hij maakt het zelf. Zelfs de koperen oogjes voor de zeilen zijn van eigen makelij.

't Is me duidelijk. 'k Ben bij een man aangeland, die een soort bezige bij is en daarbij een onuitputtelijk geduld heeft. In een soort vitrine in de muur (zelf

hem. Zijn vogels kregen een binnen- en een buitenverblijf, dat met vaardige hand door hun eigenaar werd gebouwd. „Ja”, zegt Jan Kuling, „ik heb nou eenmaal een hekel aan kassie kijken. Ik moet wat te doen hebben, anders gaat het niet goed met me. Moet je eens mee naar boven gaan, daar heb ik nog wat”. En als hij me daarna meetront de zoldertrap op, kent mijn verbazing voorlopig geen grenzen. Boven het trapgat hangt een groot plateau, dat met een katrol aan een balk van het zolderdak bevestigd is. Ik zie het plateau aan de onderkant. Hij laat het voorzichtig zakken en het plateau blijkt een miniatuurstad te bevatten. Straatjes, pleintjes, boompjes, huisjes, een olieraffinaderij, bruggetjes, een spoordijk en een stationnetje. Te veel om op te noemen. Alles zelf gemaakt op enkele kleine uitzonderingen na. 't Is niet te geloven, dat iemand zoveel ijver, maar vooral zoveel onuitputtelijk geduld op kan brengen om zo'n Madurodam op te bouwen.

Mevrouw Kuling (en daar is ze tenslotte vrouw voor) weet er tegenin te brengen dat 's mans bouwsels even zoveel stofnestjes zijn en dat er in zijn liefhebberijen ook geld gaat zitten. „Maar ja”, zegt ze, „een ander doet het weer ergens anders aan weg en dikwijls aan mindere dingen dan Jan doet”.

Het plateau is eigenlijk een enorm stuk speelgoed. Tussen de bebouwingen, over viaductjes en door tunneltjes rijden treintjes af en aan, die gedirigeerd worden door een schakelbord aan de voorzijde van het plateau. „Die locomotiefjes

... 'k dacht, dat hij een kleedje zat te haken ...

Een beeld uit die goele ouwe tijd: Jan Kuling, niet als stoomkraanmachinist, maar als schipper. Zijn vrouw komt net een bakkie koffie brengen.

gemaakt uiteraard) staan meerdere handgemaakte schepen te pronk.

Geen wonder, dat hij graag schepen maakt. Hij is namelijk vele jaren schipper geweest. Na de lagere school was hij enige tijd bij Pot en bij Boele, maar ging toen varen bij een particuliere schipper op de Rijnvaart en dat beviel hem best. Hij leerde zijn vrouw kennen op de vaart en gedurende 8 jaren van hun huwelijk bevoeren ze onze rivieren. Totdat de kinderen (ze hebben er 4)

naar school moesten, wat hen noodzaakte om de wal weer op te gaan zoeken. Met heimwee naar de rivier ...

Toch heeft hij het ook nu weer best naar zijn zin. Als stoomkraanmachinist is hij op het ijszerpark actief en heeft daarbij het voordeel dat hij een oogje op de rivier kan houden. En als hij 's avonds thuis komt, blijft hij actief. Dan zijn het zijn bootjes, die de aandacht opeisen, maar ook zijn volière. Ook dat is een grote liefheerij van

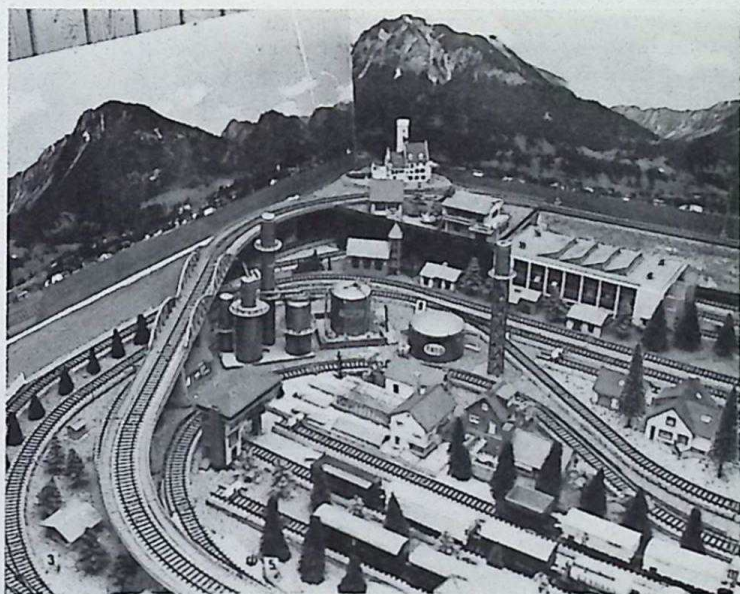

„'t Zijn wel stofnesten, hoor!” zei mevr. Kuling, maar 't wordt allemaal „liefderijk verpleegd”, zo U ziet.

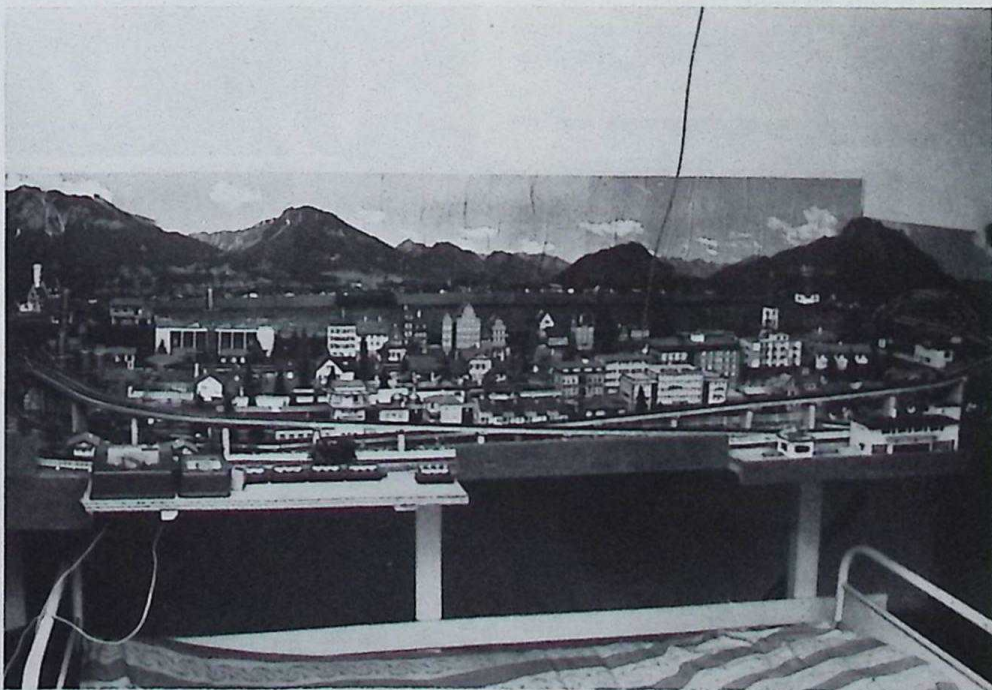
◀ Nog een hobby: de vollière. ▶

De linkerhoek van het plateau bevat een Essoraffinaderij. ▶

▼ Het gehele plateau kon een plaats krijgen boven trappat en loegerbed.

en wagonnetjes krijg ik allemaal cadeau van mijn vrouw”, zegt Jan, terwijl hij lacht als een schooljongen. „De narigheid is alleen dat, als ik alles klaargebouwd heb, voor mij het plezier weer verleden tijd is. Dan zoek ik alweer naar iets anders en vooral naar meer ruimte”.

Want dat is het grote probleem. Dit plateau hangt gedeeltelijk boven het trappat en gedeeltelijk boven een bed, waarvoor elders geen plaats is. Een gevaarlijk plekje om te slapen als je bedenkt dat nog geen vier maanden geleden het gehele plateau naar beneden duvelde. De ophanginstallatie begaf het. Tja, het plateau werd in de loop der jaren steeds voller en dus zwaarder. Jan heeft er beroerde dagen van gehad, toen zijn werkstuk naar beneden kwam. „Je zal het op je kop krijgen”, grinnikte hij. „Maar dat bed is maar een reserve-bed, hoor” stelde hij me gerust, „er lag niemand op”.

De reparatie vergde ook weer vele uren. Hij piekert nu over de mogelijkheid van nieuwe bouwwerken, waarvoor ruimte gecreëerd moet worden. „Als ik nou die hoek van de kamer kon krijgen...” Uit de schuine blik, waarmee hij daarbij zijn vrouw aankeek, begreep ik, dat hij die hoek van de kamer voorlopig niet zal krijgen.

EEN LACH IN DE RUIMTE WAS GEEN SLAG IN DE RUIMTE

Elk vak heeft zijn eigen specifieke moeilijkheden, voordelen en nadelen. Vele vakken zijn ook wankel of verdwijnen geheel onder invloed van de wervelende stroom der tijden. Mijnwerkers bijvoorbeeld. Ze verdwijnen. Nieuwe vakken komen er bij. Programmeurs bijvoorbeeld.

Als scheepsbouwers en scheepsreparateurs zitten we in een vrij konstante hoek. Ons beroep is niet zo onderhevig aan snel veranderende conjuncturen en technische vernieuwingen. Schepen moeten gebouwd en gerepareerd worden.

Een gek begin voor een verslag van de kontaktavonden van 13 en 20 november 1970. Inderdaad. Maar onwillekeurig welde deze gedachte op toen we de artiesten zich in het zweet zagen werken om ons te vermaken. Wat een moeilijk beroep. En wat hebben dit soort vaklieden de tijd tegen. Het publiek is enorm kritisch geworden en neemt geen genoegen meer met middelmaat. Het verlangt betere waar dan thuis voor de televisie te zien is. Anders kun je net zo goed thuisblijven. Het wil haar t.v.-favorieten in werkelijkheid zien. Maar die mogen dan niet tegenvallen.

Onder die omstandigheden werken artiesten tegenwoordig. Het zoeken naar nieuwe ideeën, het aftasten van mogelijkheden... het houdt hen onder konstante druk.

Het mag dan ook van de artiesten, meewerkend aan de show „Een lach in de ruimte”, een prestatie genoemd worden om zo'n leuk en onderhoudend programma te ontwerpen zoals dat op onze kontaktavonden werd gebracht. Het drie-

Herman van Hooff verried met prachtig spel zijn klasseke afkomst.

Deze foto op groot formaat kreeg Ria Valk cadeau voor haar voortreffelijk optreden

Viermaal André van Duyn met zijn flexibel gezicht.

manschap Frans van Dusschoten (alias Jacob de Uil), André van Duyn en Ria Valk vormde de hoofdmoot van de „personeelsbezetting” en hun vakmanschap en ervaring waren de doorslaggevende factoren voor hun succes. Vooral Ria Valk veroverde het publiek met haar ongekunsteldheid in woord, lied en mimiek. Een geboren artieste! Frans van Dusschoten valt uiteraard het meest te bewonderen in zijn imitaties, hoewel ook hij een goede greep op de zaal heeft. Vooral, omdat hij zo sympathiek eenvoudig doet.

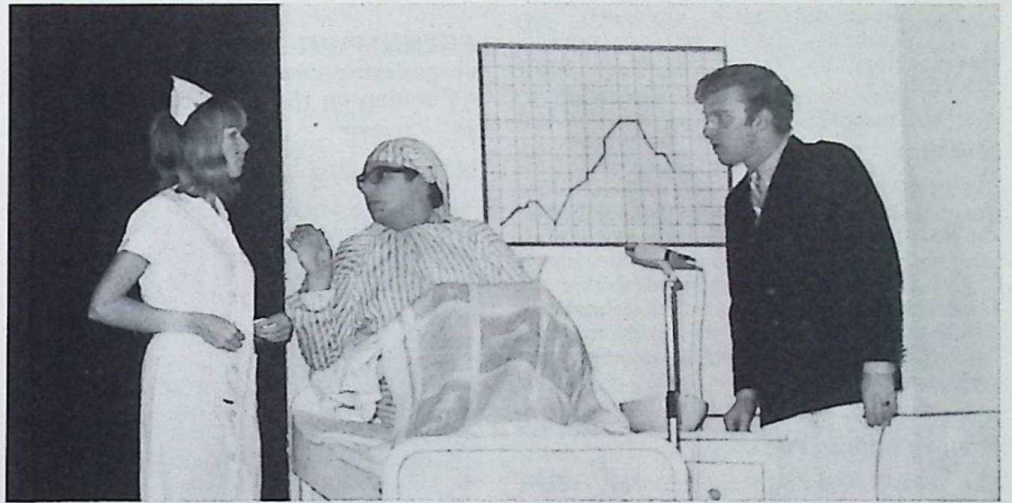
Bijzonder jammer vonden we het (en helaas zult U dat ook elders in dit nummer aantreffen) dat dergelijke vakmensen het nodig oordelen om humor van een bedenkelijk kaliber in te lassen. 't Bleef gelukkig beperkt tot een verhandeling over een sex-boutique, maar wat André van Duyn daarvan maakte was niet mooi meer. 't Wierp een schaduw op een overigens uitstekend programma (we spreken over de eerste avond).

De diverse sketches werden afgewisseld door een trio, dat met handen en voeten jongleerde en een heleboel borden op stangetjes liet draaien. Een zinloze bedoening, want m.i. dienen borden daar niet voor. Maar goed, toen ze allemaal

draaiden, ging het licht uit en bleken ze met lichtgevende verf bewerkt te zijn. Leuk effect!

Tenslotte het trio Herman van Hooff,

afkomst met brillant pianospel, daarbij ondersteund door basgitaar en drums. Weinig benijdenswaardig, omdat de begeleiding meestal ondergewaardeerd

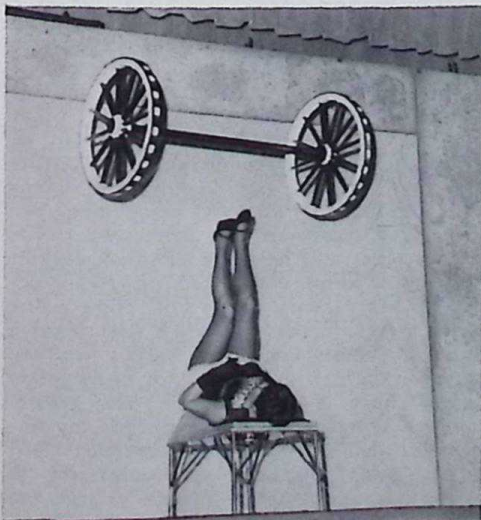

Een der vele amusante sketches. Ria Valk, Frans van Dusschoten en André van Duyn.

dat de weinig benijdenswaardige taak had om de show van een deugdelijke muzikale begeleiding te voorzien. Herman verried onmiddellijk zijn klassieke

wordt. Ze zitten meestal in de schaduw, hoewel wat prestatie betreft, er gerust een paar zoeklichten op mogen. Zeker op dit trio.

Acrobatiek onder vandaan.

Scène uit „My fair Lady”.

Bal tot in de kleine uurtjes.

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE ONDERNEMINGSRAAD

op dinsdag 1 december 1970

Aanwezig:

Voorzitter en Leden van de Ondernemingsraad;
G. J. Cieraad;
D. v. d. Velden, die de notulen verzorgt.

AGENDAPUNT 1. Opening en mededelingen van de voorzitter

Om 7.30 uur verwelkomt de Voorzitter de aanwezigen, waarna hij voorleest een telegram afkomstig van de onlangs door onze werf verlengde Engelse „Churruca“:

„kapitein en bemanning danken U voor het uitstekende werk uitgevoerd aan de „Churruca“. Alles wel aan boord“.

Daarna doet de Voorzitter de volgende mededelingen:

A. Mutaties

Op 19-10-70 werd onze medewerker S. Liedorp benoemd tot Voorman Scheepsbouw
Op 30-10-70 werd onze medewerker J. Huizer benoemd tot Gereedschapcontroleur;
Op 2-11-70 werd onze medewerker S. Heiden benoemd tot Voorman ketelmakerij;
Op 2-11-70 werd onze medewerker J. de Graaff benoemd tot Werkassistent/Instructeur lassers.

B. Nieuwe opdrachten

Ons bedrijf ontving van dezelfde rederij, waarvoor we Bno. 1041 in opdracht hebben, opdracht voor een tweede gastanker, Bno. 1042, afmetingen 212'0" x 33'8" x 19'1" eveneens te voorzien van een 750 PK Lister motor.

Verlengingen

De Rederij Norden A/S te Kopenhagen droeg ons op de verlenging van het m.s. „Nordfarer“ met een sectie van 70'10" lang.

Van de Rederij Leif Hoegh & Co. A/S ontving het bedrijf opdracht om 4 schepen met 72'5" te verlengen, n.l.:

m.s. „Hoegh Belle“
m.s. „Hoegh Banniere“
m.s. „Hoegh Benin“
m.s. „Hoegh Biscay“.

C. Regenkleding

Behalve aan degenen die nooit buitenwerk verrichten, zal op korte termijn aan alle medewerkers gratis regenkleding worden verstrekt. De meest geschikte kleding wordt thans uitgezocht. De voorwaarden waarop de kleding ter beschikking wordt gesteld, worden in het Boele-Nieuws afgedrukt.

D. Verkiezing nieuwe Ondernemingsraad

In september/oktober 1971 zal in ons bedrijf

een nieuwe Ondernemingsraad moeten worden gekozen. Het ligt in de bedoeling daarbij rekening te houden met de bepalingen van de nieuwe Wet op de Ondernemingsraden. Deze nieuwe wet is reeds door de Tweede Kamer aanvaard, maar moet nog door de Eerste Kamer worden goedgekeurd. De oude Ondernemingsraad zal het gewijzigde reglement voor de Ondernemingsraad samenstellen, terwijl dit door de nieuwe Raad zal moeten worden goedgekeurd. Het is niet uitgesloten, dat het tijdstip van de verkiezing van de nieuwe Raad door één en ander iets wordt verschoven.

AGENDAPUNT 2. Notulen van de vergadering van de Ondernemingsraad gehouden op 18 september 1970

Deze geven aanleiding tot de volgende opmerkingen:

A. Onderaannemers

Onze onderneming blijft er, in nauw overleg met de Kleine Commissie en de Ondernemingsraad, op attent, dat geen ongewenste vreemde werkers op het bedrijf komen. De controlemaatregelen worden streng toegepast, terwijl elke onderaannemer, welke op ons bedrijf werk door zijn personeel laat verrichten, de voorwaarden op schrift ontvangt en daardoor volledig op de hoogte is van de voorwaarden, waarop dit werk dient plaats te vinden. Het is van groot belang, zowel van de zijde van de Werkgeversverenigingen als van de Vakverenigingen, bij de bedrijven aan te dringen op een goed overleg met de Ondernemingsraad, opdat wordt voorkomen dat het koppelbazenprobleem wederom aanleiding tot onrust zou geven.

B. Spaanse medewerkers

Het bedrijf slaagt er nog steeds in bij elke werving in Spanje een 15-25-tal nieuwe medewerkers te werven. Op een vraag of de capaciteit van de logiesgebouwen nog voldoende is, kan bevestigend worden geantwoord. Wel zijn met het oog op verdere uitbreiding van het aantal buitenlandse medewerkers plannen in bewerking voor een nieuwe logies-gelegenheid.

C. Opleiding koperslagers

Er zijn advertenties geplaatst voor het aantrekken van een leermeester, terwijl anderszijds overleg gaande is met de Stichting Bijzondere Cursussen en het Centrum voor Vakontwikkeling.

D. Cursussen Ondernemingsraadleden

Er lopen thans 2 cursussen voor de Onder-

nemingsraadsleden en een zestal informatieve bijeenkomsten voor de leidinggevende medewerkers. De Ondernemingsraadsleden hebben veel waardering voor de wijze waarop de cursus wordt gegeven.

E. D. v. d. Wetering N.V.

Er is een intern rapport gemaakt over de toekomstige opzet van dit bedrijf en zijn verhouding tot het onze. Het rapport zal op korte termijn met Directie en Staf van D. v. d. Wetering N.V. worden besproken. Bestaande onduidelijkheden kunnen dan worden weggenomen. Een beslissing over eventuele deelname van een vertegenwoordiger van het personeel van D. v. d. Wetering N.V. aan onze Ondernemingsraadsvergaderingen zal daarna worden genomen.

F. Opvolging bazen

De opmerking uit de vorige O.R. vergadering is ter harte genomen. Het bedrijf gaat op verschillende manieren in het bedrijf na, wie eventueel in de toekomst voor een bazenfunctie in aanmerking kunnen komen. Door het laten volgen van cursussen wordt er aan meegewerkt de vakbekwaamheid te vergroten, de kunst van het leiding geven te bevorderen en de omgang met mensen te verbeteren.

G. Eurowoningen

Deze woningen blijven een bron van klachten vormen. Ook na het vernieuwen van de pompen blijkt de Centrale Verwarming niet feilloos te functioneren, terwijl de afrekeningen van het afgelopen stookseizoen weer tal van afwijkingen vertonen. De betrokken functionarissen zullen wederom zien wat zij kunnen doen om de moeilijkheden op te lossen.

K. Koffievergoeding

Op een verzoek uit de vorige vergadering is de hoogte van de koffievergoeding onderzocht. Per 1 januari 1971 wordt de vergoeding verhoogd van f 0,35 tot f 0,50 per dag. De Spaanse medewerkers in de logiesgebouwen, welke de koffie in natura verstrekt krijgen, ontvangen met ingang van dezelfde datum een vergoeding van f 0,03 per dag voor het binnenwerk van de fles. Het koffiegeld voor medewerkers op karwei komt van f 0,75 op f 1,— per dag. In het vervolg zal de koffievergoeding steeds per 1 januari van enig jaar worden aangepast. Basis vormt het salaris van een medewerker in functieklassse 5, beoordeling „goed“ met 3 functiejaren. De koffievergoeding zal steeds met eenzelfde percentage worden verhoogd als waarmee dit salaris per 1 januari van enig jaar is gestegen ten opzichte van het salaris van 1 januari van het vorig jaar.

AGENDAPUNT 3. Verslagen 46 en 47 van de Kleine Commissievergaderingen

Naar aanleiding van deze verslagen wordt opgemerkt, dat er aanmerkingen zijn gemaakt over de verstrekking van warme maaltijden aan medewerkers die buiten het bedrijf werkzaamheden verrichten. Op korte termijn zal worden gezocht naar een manier van verstrekking waardoor de geconstateerde klachten kunnen worden voorkomen.

AGENDAPUNT 4. Jongerencommissie

Het concept-reglement, dat enkele dagen tevoren aan de O.R.leden is toegezonden, wordt besproken. Enkele wijzigingen en aanvullingen worden aangebracht. Alle jongeren onder 23 jaar en de O.R.leden zullen een exemplaar van het voorlopig reglement ontvangen. In de eerstvolgende O.R.vergadering zal het voorlopig reglement van de Jongerencommissie ter goedkeuring worden voorgelegd. Een commissie uit de O.R. zal op grond van dit voorlopig reglement de eerste verkiezing voor de Jongerencommissie organiseren. Kandidaatstelling dient vóór Kerstmis 1970 te geschieden. De verkiezing vindt plaats in de week die begint met 11 januari 1971. De verkiezing vindt plaats in de week die begint met 11 januari 1971. De Directie zal de Jongerencommissie installeren in de week van 25-30 januari 1971. In het Boele-Nieuws van december zal in het kort uiteengezet worden wat het doel en de taak van deze Jongerencommissie zal zijn.

AGENDAPUNT 5. Integratie

Bij de Beroepscommissie zijn 7 gevallen, waarin medewerkers niet akkoord gaan met hun beoordeling, aanhangig gemaakt en in behandeling.

Het aanvragen van bank- en/of girorekeningen was eind november 1970 voor ruim 90% geregeld.

De beoogde vereenvoudiging van de functieomschrijvingen en het aanbrengen van eventuele wijzigingen vordert meer tijd dan was verwacht en zal naar alle waarschijnlijkheid niet vóór 1 januari gereed zijn. Men dient er rekening mee te houden dat de nieuwe functie-omschrijvingen voornamelijk worden gemaakt om het nieuwe beloningssysteem gemakkelijker hanteerbaar te maken. Veranderingen in de salariering zullen nauwelijks teweeggebracht worden.

De Integratiecommissie komt nog deze maand opnieuw bijeen ter bespreking van de verdere gang van zaken.

AGENDAPUNT 6. Secretariaat O.R.

Het is om verschillende redenen, zowel voor het bedrijf als voor de medewerkers gewenst, dat de Secretaris van de O.R. steeds overdag beschikbaar of bereikbaar is. Wisselend dag- en nachtwerk levert nu nog al eens moeilijkheden t.a.v. het Secretariaat op. Er zal zo spoedig mogelijk een regeling voor getroffen worden.

Door één der leden wordt gevraagd een betere gelegenheid beschikbaar te stellen voor het sprekkuur van de O.R.

Voor het houden van de O.R.vergaderingen in 1971 zal hetzelfde schema worden aangehouden als in 1970.

AGENDAPUNT 7. Rondvraag

De volgende vragen worden gesteld, resp. opmerking gemaakt:

A. Welk systeem zal worden gebruikt om de huidige „beambten” in te delen? Hierover volgen nog nadere mededelingen.

B. Is het mogelijk dat onze Bedrijfsgeneeskundige Dienst wordt ingeschakeld voor het periodiek afnemen van een z.g. bloedprik? Thans moet men hiervoor regelmatig naar Rotterdam of elders.

C. Is het met het oog op de grote hoeveelheid timmerwerk die regelmatig voorhanden is, niet wenselijk de bezetting van de afdeling Houtbewerking uit te breiden?

D. Verzocht wordt op korte termijn het eventueel inhalen van uren van Kerst- en Oudejaarswacht te regelen.

E. Gewezen wordt op de gevolgen van het verhogen van de Loongrens voor Verplicht Verzekerden. Ieder die gevaar loopt, dat zijn status van „Vrijwillig verzekerde” verandert in die van „Verplicht verzekerde” wordt individueel benaderd.

F. Gevraagd wordt de rigoureuze prijsverhoging van duimstokken te controleren.

De Voorzitter sluit de vergadering om 11.35 uur.

CURSUS VOOR ONDERNEMINGSRAADSLEDEN

In november jl. is in ons bedrijf in twee groepen een cursus voor Ondernemingsraadsleden gestart. Elke groep bestaat uit 12 man. Het aantal van 17 Ondernemingsraadsleden is uitgebreid met enige medewerkers, die voor het O.R. werk veel belangstelling toonden (misschien wel kandidaten voor de volgende O.R. verkiezing) en een 3-tal vertegenwoordigers uit het Personeel van D. v. d. Wetering N.V.

De cursus wordt gegeven door enige doctoren van de Stichting Bijzondere Cursus-

sen te Alblasterdam.

Het doel van de cursus is de leden van de Ondernemingsraad een goede ruggesteun te geven bij het vervullen van hun taak. Enerzijds zal het volgen van de cursus het hun mogelijk maken met meer kennis van zaken aan het gesprek in de O.R. deel te nemen en dus de belangen van hun collega's beter te kunnen behartigen. Anderzijds zullen zij, op vele punten beter geschoold, nog beter in staat zijn met hun achterban contact te onderhouden, overleg te plegen en aldus hun collega's nog meer van dienst kunnen zijn.

Een belangrijk onderdeel van de cursus vormt het bevorderen van de discussietechniek, voor alle O.R.leden van grote waarde. Enkele van de onderwerpen die aan de orde komen, zijn:

Het doel van de Onderneming.

De invloeden van buiten op de Onderneming. Welvaart en inkomen.

De Ondernemingsraad.

De mentaliteit.

Omgaan met mensen.

De communicatie.

De vergadering.

Vergadertechniek.

Om te voorkomen, dat de Ondernemingsraadsleden over bepaalde kennis en ervaring zouden beschikken, die niet ook door de leidinggevende functionarissen van het bedrijf is eigen gemaakt, wordt dezelfde stof ook behandeld in een groot aantal (totaal 36) informatieve bijeenkomsten voor bazen, bedrijfsassistenten, assistent bedrijfsleiders, afdelingschefs, personeelsfunctionarissen enz. De goede verstandhouding tussen deze medewerkers en de leden van de Ondernemingsraad zal hierdoor zeker worden bevorderd.

De resultaten van cursus en informatieve bijeenkomsten kunnen een belangrijke rol spelen bij een intensievere samenwerking tussen de Ondernemingsraad en via deze met alle medewerkers en de leiding van het bedrijf, die straks, na invoering van de nieuwe Wet op de Ondernemingsraden, kan worden verwacht.

De Jongerencommissie

Zoals uit al elders in dit nummer opgenomen notulen van de laatste vergadering van de Ondernemingsraadsleden blijkt, zullen we in januari 1971 in ons bedrijf een Jongerencommissie hebben. Doel, taak, bevoegdheden, werkwijze enz. zijn in een reglement samengevat.

De wenselijkheid van de instelling van deze Commissie is duidelijk naar voren gekomen tijdens de moeilijkheden, die zich eind augustus/begin september in ons bedrijf voordeden. De in onze onderneming zeer grote groep van Jongeren (medewerkers/sters onder 23 jaar) bleek eigenlijk maar weinig gelegenheid te hebben om haar problemen, klachten, wensen en voorstellen naar voren te brengen.

Om in deze mogelijkheid in de toekomst beter te voorzien komt nu deze Jongerencommissie tot stand. Dit orgaan in onze onderneming heeft tot doel zich op de hoogte te stellen van alles wat er leeft onder de jongeren in ons bedrijf, daarmee samenhangende problemen bij de Ondernemingsraad aanhangig te maken en de O.R. te adviseren over alles wat van belang kan zijn voor de in onze onderneming werkzame jongeren.

Drukkersloods als atelier

De drukkersloods doet tijdelijk dienst als atelier voor een décorschilder. De schilder is J. Hubregtse, kraanmachinist van beroep, maar in zijn vrije tijd ijverig beoefenaar van de schilder- en zangkunst.

Boele's Mannenkoor zal in april volgend jaar het 40-jarig bestaan herdenken. In combinatie met het kinderen dameskoor Advendo en muziekvereniging Excelsior zal ter gelegenheid daarvan een jubileumconcert gegeven worden in de kantine. Maar geen doodgewoon concert. Men denkt met alle medewerkers een muzikale reis rond de wereld te maken in een non-stop showprogramma. Daartoe moet men de beschikking hebben over vele décors, die snel gewisseld moeten kunnen worden.

En ziedaar, daarmee lag voor J. Hubregtse een groot stuk werkterrein braak, waarop hij zijn hobby kan uitleven. Want reeds van jongsaf had hij een hartstocht voor tekenen en schilderen. Hij heeft dan ook enkele jaren tekenles gehad van een leraar, die ver-

Romantiek in de drukkersloods. J. Hubregtse schildert het tafereel „Im weissen Rössl“.

bonden was aan een vaktekenschool te Rotterdam. Hij moest daar indertijd de kapitale som van 35 ct per les betalen.

't Is niet de eerste keer dat hij décors ontwerpt en schildert. Hij is met zijn echtgenote vele jaren lid geweest van Rotte's Gemengd Koor, dat o.a. medewerking verleende aan opvoeringen door de Nederlandse opera. Voor de eigen concerten van dit koor maakte hij veel décorschilderingen. In de drukkersloods is het wel behel-

pen. Want U moet zich voorstellen hoe Hubregtse op stelling staat te werken. In een leeg gebouw is dat geen probleem, maar er staat een knots van een drukker in deze loods. De décors zijn 8½ meter lang. Nee, 't is geen drukfout, 8½ m. lang en 4 m. hoog. Straks, op die showavond van 29 april 1971, zal het bekijken van de décors alleen al de moeite van de gang naar de kantine waard zijn!

Voetbal- kampioenen gehuldigd

Als sluitstuk van de bedrijfscompetitie vindt elk jaar een ontmoetingsavond van de voetballers plaats in onze kantine. Daar heerst dan de prettige sfeer van „voetballers onder elkaar” en „alles is vergeten en vergeven”. Ja, zelfs slaat men op een driftige manier aan het huldigen en aan hartelijke woorden is geen gebrek.

In afdeling I was er voor Boele weer wat te verlengen en daar zijn wij dan als de kippen bij. Boele I verlengde het kampioenschap weer, voor de vierde achtereenvolgende keer. Vorig jaar pikten we definitief de wisselbeker in. En de nieuwe, die ons bedrijf toen beschikbaar stelde, is dus nu al weer voor een derde in ons bezit.

Namens onze directie werd de Boeleploeg alsmede de voetbal-organisatoren lof toegezwaaid door de heer D. v.d. Velden.

De fairplay-cup, bestemd voor de ploeg die door de scheidsrechters als de meest sportieve wordt aangewezen, ging dit jaar naar de ploeg van de Gemeentepolitie. Een mooie reclame voor onze politiemannen. De feestavond werd behalve de huldiging, gevuld met Bingo en cabaret.

Aanvoerder Jaap Snijders (r.) ontvangt hier bloemen van één der tegenstanders. Voetballers op een podium zijn anders dan op het veld, zo u ziet!

Van het laatste diende als klapstuk het optreden van Sjakie Schram. En Sjakie weet wel hoe je de pret kunt verhogen. Wat hij dan ook deed.

JUDO

een hoogstaande sport

Bij Boele wordt aan judo gedaan. Niet op grote schaal, want zo populair is judo niet. In de leerschool wordt judoles gegeven tijdens de uren, die als sportbeoefening op het rooster staan. Bovendien heeft zich een groep judoliefhebbers gevormd van 10 à 12 man, die wekelijks traint om de eerste beginselen onder de knie te krijgen of hun bekwaamheid in deze sport op te voeren. Er wordt, ten onrechte, een beetje tegen judo aangekeken als een vechtsport, die niet sympathiek aandoet. Het wordt vaak op één lijn gesteld met boksen. Bij deze sport is het er om begonnen om elkaar zo grondig te raken, dat je voor tien tellen tegen de vlakke gaat. En hoewel de boksliefhebber natuurlijk de waarde en de voordelen van

de bokssport in alle toonaarden zal verdigen, een feit is, dat het idee van „de tegenstander raken” niet leuk aandoet.

In vele opzichten is de judosport juist een tegenhanger van het boksen. Weliswaar zijn het beide vechtsporten, maar judo is uitsluitend gebaseerd op verdedigen. En waar bij boksen sprake is van „raken van de tegenstander”, is bij judo sprake van „het ontzien” van de tegenstander”. Een duik in de historie van de judosport zal U doen inzien, dat judo een gecultiveerde vechtsport is.

De bakermat van het judo is Japan. In de tijd, dat Japan nog geen verenigd eilandrijk was, werden vele groepen en stammen onderdrukt. Voor de onderdrukte stammen gold de bepaling, dat ze geen wapens mochten dragen. En als men onderdrukt wordt, slaat men aan het denken hoe men zich enigszins teweerk kan stellen tegen de onderdrukker. Men ontwierp systemen om zich, ondanks het gemis van wapenen, te kunnen verdedigen.

De vechtmethoden, die hieruit ontstonden, waren allerminst vriendelijk. Het had ten doel de tegenstander te liquideren en elke stam kende zijn eigen geheime worpen, grepen, stoten enz. Voorzover bekend ontstonden de diverse vechtsystemen al zo'n 2000 jaar geleden. De Japanse geschiedenis vermeldt, dat er 23 jaar voor Christus een worstelaar was, genaamd Hayato. Hij was een grof gebouwde man, oersterk en hij gold als de beste worstelaar van die tijd. Op een goeie dag gaf de keizer deze worstelaar een bijzondere opdracht. Hij moest een duel aangaan met een onderdrukte, die één of ander vergrijp begaan had. De keizer nam uiteraard aan, dat deze straf voor de onderdrukte (Sukuma was zijn naam) binnen de kortste tijd met de dood zou eindigen. De veel kleinere Sukuma versloeg de gevreesde Hayato echter in 30 seconden.

Beweerd wordt, dat met Sukuma de geschiedenis van het jiu-jitsu begint. 't Is moeilijk met zekerheid te zeggen, omdat er zo veel systemen waren, die men voor elkaar geheim hield.

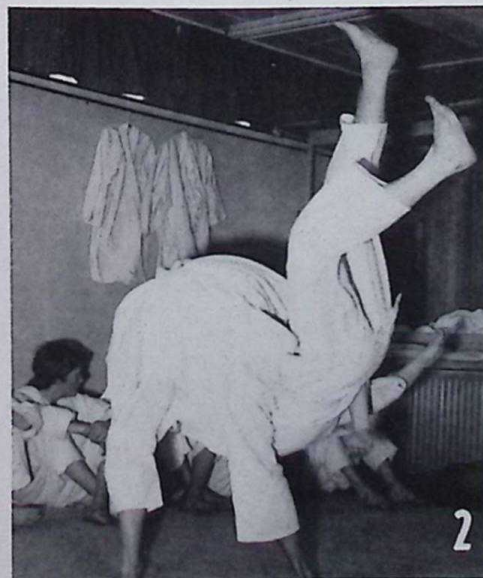
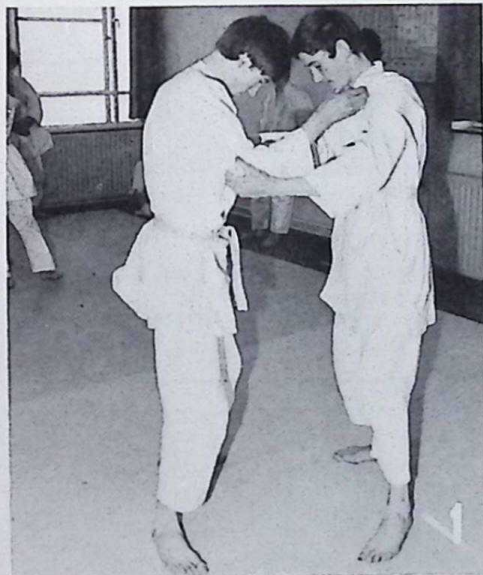
De man, die voor een goede coördinatie zorgde, was Jigoro Kano (geboren 1860). Hij bestudeerde alle systemen en oefende zich als klein gebouwde man tegen veel grotere en sterkere tegenstanders. Hij zocht doelbewust naar het wedstrijdelement en om

er sportieve wedstrijden van te kunnen maken, haalde hij alle gevaarlijke handelingen uit de vele jiu-jitsu systemen. Handelingen, die gevaar opleverden voor lichaam en geest. Na oneindig veel passen en meten en na jaren studie was een systeem gereed, dat hij judo noemde. Ju betekent zacht - do betekent weg. De bedoeling is dus duidelijk: de tegenstander wordt van het lijf gehouden zonder hem daarbij te treffen. En dat is de opzet van het judo.

De propaganda, die Jigoro Kano voor zijn judo-sport maakte, had aanvankelijk weinig succes. Hij begon zijn systeem te onderwijzen in een eigen school, die hij Kodokan noemde, maar het duurde maanden voordat de eerste leerling zich meldde. Gelukkig was hij een financieel onafhankelijk man. Lichamelijk was hij klein van stuk, maar voor het overige was hij beslist geen kleine jongen. Hij was namelijk hoogleraar aan de Japanse universiteit in Tokyo. In zijn spaarzame vrije tijd oefende hij gestaag door en verbeterde zijn eigen technieken. Zijn volhouden werd beloond. In 1883 had hij al veel leerlingen en moest hij zijn oefenzaal verplaatsen naar een grotere ruimte. Langzamerhand kreeg hij meer bekendheid en in 1886 was het zover, dat zijn „Kodokan” de beroemdste oefenzaal was in Japan en nog is. De overwinningen van zijn leerlingen op aanhangers van het oude systeem waren ontelbaar.

Hoe kwam nu de judosport naar Europa? Wel, dit lijkt een gunstig moment om het verhaal af te breken en U een volgend maal daar verder over te vertellen.

Mocht U eens een kijkje willen nemen bij onze collega's, die de judosport beoefenen, dan bent U van harte welkom in de bovenste verdieping van het voormalige Pot-kantoor. De clubavond is wekelijks op donderdagavond van 8 tot 10 uur en staat onder leiding van de heer J. G. Geutjes.

1 en 2. Hier een voorbeeld, dat judo een „verdraagzame sport is. De tweelingbroers Piet en Jan Geene van onze leerschool gaan tegen elkaar in het geweer.

3. 't Lijkt gevaarlijk, zo'n schouderworp die hier door de heer Geutjes gedemonstreerd wordt, maar dat is het toch niet.

PERSONALIA

Jubilea

25 JAAR

- 31-12 K. de Jong, ijzerwerker
 1- 1 A. Verschoor, tekenaar
 3- 1 J. Salacroup, ijzerwerker
 3- 1 H. Zippro, ijzerwerker
 9- 1 B. Rijsdijk, ijzerwerker
 14- 1 A. v. Ham, scheepsbeschieter
 23- 1 P. v. Dongen, bankwerker
 28- 1 J. J. den Bakker, el. lasser
 29- 1 J. Broere, onderhoudsbankwerker

In dienst getreden zijn:

- 5-10 Mevrouw J. J. van Buren-van Acquoy, medewerkster korrespondentie afd.
 G. Blom, praktikanat werktuigbouw
 R. Slagveer, leerling bankwerker
 6-10 R. Rivera Rodriguez, hellingschipper
 8-10 J. T. v. d. Kruk, hellingschipper
 9-10 A. Romero Naranjo, elektrisch lasser
 A. Camarena Galan, elektrisch lasser
 12-10 J. W. Kosten, hellingschipper
 14-10 E. Quinteiro Seyo, leerling lasser
 21-10 L. Zijad, elektrisch lasser
 D. J. Johnston, bankwerker
 J. H. Devlin, h-ijzerwerker
 T. M. Ewing, h-ijzerwerker
 23-10 M. Sanchez Pallares, h-ijzerwerker
 J. Paya Lopez, bankwerker
 30-10 E. Silva Magariños, h-ijzerwerker
 E. Lopez Diaz, h-ijzerwerker
 F. A. Paz-Chao, h-ijzerwerker
 J. Pose Gomez, transporteur
 M. Coteló Fernandez, bankwerker
 F. Lopez Freire, hakker
 L. Villares Veiga, lasser
 J. M. Rodriguez Cebreiro, hakker
 J. Couto Torres, stellingmaker
 J. Medin Gabin, el. lasser
 J. Garcia Fernandez, h-ijzerwerker
 J. L. Mendez Pensado, draaier
 2-11 G. D. Tuitert, h-ijzerwerker
 G. W. Malinka, stellingmaker
 A. C. de Koning, praktikanat werktuigbouw
 A. Butter, praktikanat werktuigbouw
 D. Izelaar, machinebankwerker
 3-11 A. S. Berkhout, bedrijfsassistent machinebouw

- 6-11 J. L. Hernandez-Perez, elektrisch lasser
 20-11 J. Murilol Camacho, ijzerwerker
 J. A. Carregal Moscoso, elektriciën
 J. A. Antunez Mella, h-ijzerwerker
 23-11 J. O. Amatpawiro, leerling lasser
 G. de Weerd, hellingschipper
 J. Saly, ijzerwerker

Terug uit militaire dienst:

- 14- 9 J. Bartels, ijzerwerker
 H. Vermeer, ijzerwerker
 23-11 A. J. Stroomberg, ijzerwerker

De dienst verlaten hebben:

- 16-10 J. K. v. d. Waal, leerling bankwerker
 R. H. Vlig, technisch adm. medewerker
 N. Ramp, werknemer
 21-10 B. Feal Otero, brander
 23-10 J. Morcillo Diaz, koperslager
 M. J. Brennan, hellingbediende
 F. J. Warning, leerling bankwerker
 26-10 J. M. Soto Soto, bankwerker
 J. J. Alonso Ponce, bankwerker
 30-10 J. v. Es, assistent bedrijfsleider
 J. Lagrouw, praktikanat werktuigbouw
 H. A. de Vormer, praktikanat werktuigbouw
 C. Oudijk, ijzerwerker
 W. C. Meehan, hellingbediende
 J. Pita Tenreiro, koperslager
 P. Lainez Garcia, elektrisch lasser
 Mej. C. v. Kooten, typiste
 3-11 J. Perez Andres, brander
 4-11 A. M. Fernandez Iglesias, elektrisch lasser
 6-11 P. M. Otto, onderhoudsbankwerker
 J. Pons, bankwerker
 F. Alonso Ramirez, brander

- 13-11 J. Jelles, kras ijzerwerkers
 C. M. Huizenga, ijzerwerker
 20-11 B. M. Batou, lasser
 M. Alcedo Salvador, ijzerwerker
 A. J. Huizenga, elektrisch lasser
 24-11 B. H. v. d. Kraan, ijzerwerker

Naar militaire dienst:

- 12-11 E. C. Evers, bankwerker
 13-11 F. Visser, ijzerwerker
 17-11 B. M. Oostdijk, mach. bediende
 20-11 J. C. Barendregt, ijzerwerker

Gepensioneerd:

- 14-10 A. de Jong, ijzerwerkersbaas
 25-11 B. ten Napel, hellingschipper

Geboren:

- 9-10 Johanna Margareta, dochter v. d. heer en mevr. Berk-Peen
 13-10 Christina Florina, dochter v. d. heer en mevr. Ritmeester-aan 'de Wiel
 22-10 Miranda Johanna, dochter v. d. heer en mevr. Geutjes-Schoonderbeek
 26-10 Pieter Johan, zoon van de heer en mevr. Roosenbrand-Sparreboom
 11-11 Lamberta Jacoba, dochter v. d. heer en mevr. Ouwens-Vermeulen
 18-11 Christina, dochter van de heer en mevr. De Koning-Punt

Gehuwd:

- 5-11 de heer J. Waasdorp met mej. H. Treure
 12-11 de heer A. v. d. Wilt met mej. A. Lodder
 25-11 de heer R. P. Wassenburg met mej. C. J. Oostendorp

Geslaagd voor het examen Constructielassen van het Nederlands Instituut voor Lastechniek (NIL-vakdiploma BC) de heer J. Dam.

IN MEMORIAM

Op 11 november 1970 overleed de heer

Jacob Willem Quist

die van 28 januari 1946 tot en met 20 januari 1958 in dienst van ons bedrijf is geweest als corveeër.

Wij gedenken hem als een toegewijd medewerker van ons bedrijf en wensen zijn familie de kracht toe om dit verlies te kunnen dragen.

VERSTREKKING REGENKLEDING

Na overleg met de Ondernemingsraad is besloten aan alle medewerkers, die op de een of andere wijze werk in de open lucht verrichten, regenkleding te verstrekken.

Uitgesloten zijn die medewerkers die normaliter geen buitenwerk doen.

De verstrekking vindt plaats 1 x per 2 jaar in de maand september (voor de eerste maal in januari).

De kwaliteit van de kleding wordt zodanig gekozen dat de kans op scheuren tot een minimum wordt beperkt. Er wordt van uitgegaan dat, wat slijtage betreft, de kleding in doorsnee 2 jaar meegaat.

Bij tussentijdse indiensttreding wordt bij de aanvang van het werk de regenkleding verstrekt. Men zal er dan in sommige gevallen wat langer dan 2 jaar mee moeten doen, omdat men eerst voor vervanging in aanmerking komt bij de eerstvolgende verstrekking na 2 jaar.

De verstrekking geschiedt gratis.

Tussentijdse vervanging is mogelijk, maar dan uitsluitend voor eigen rekening, tegen betaling van de kosten van de kleding.

Een uitzondering kan worden gemaakt wanneer de regenkleding als gevolg van brand of ongeval ernstig is beschadigd of verloren is gegaan, zulks ter beoordeling van de bedrijfsleiding.

Verlaat men de dienst dan kan de verstrekte regenkleding worden ingeleverd. Doet men dit niet dan vindt een verrekening plaats en wel als volgt:

binnen 0-6 maanden betaalt men $\frac{3}{4}$ van de prijs terug
 binnen 6-12 maanden betaalt men $\frac{1}{2}$ van de prijs terug
 binnen 12-18 maanden betaalt men $\frac{1}{3}$ van de prijs terug.

De te verstrekken regenkleding draagt het stempel van de onderneming. De ontvanger is verplicht onuitwisbaar zijn eigen naam in de kleding aan te brengen, om het gebruik door onbevoegden tegen te gaan.

Diefstal of zoekraken kan nooit een reden zijn om gratis vervanging te claimen.

Het is toegestaan de regenkleding mee naar huis te nemen, maar men dient ervoor te zorgen de kleding altijd op het bedrijf beschikbaar te hebben bij regen. Het onverhoopt niet voor handen hebben van de regenkleding mag nooit een motief zijn om bij regenval niet door te werken.

De medewerker zelf is verantwoordelijk voor het goede gebruik en onderhoud van de regenkleding. Aanspraak op vergoeding voor onderhoud en schoonhouden bestaat niet.